DYLAN DOG

BIBLIOTEKA

OBOJENI PROGRAM

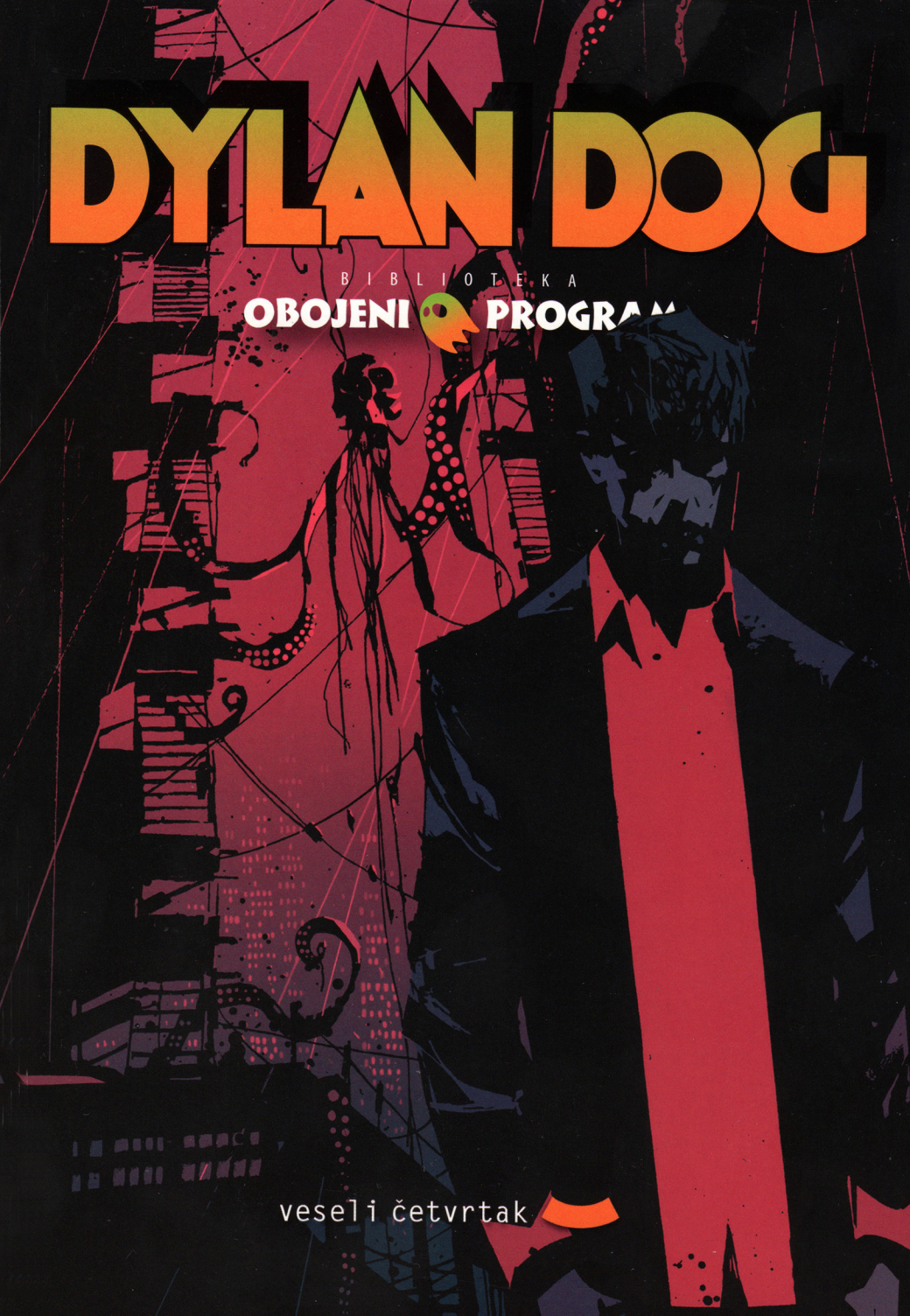

veseli četvrtak

BIBLIOTEKA
OBOJENI PROGRAM

DYLAN DOG

#9

avgust 2016.

Autor lika: Tiziano SCLAVI
Naslovna strana: Arturo LAURIA

SER BOUN – ODELA PO MERI

Tekst: Ausonia
Crtež: Ausonia
Boja: Ausonia

GRIC GRIC

Tekst: Marco GALLI
Crtež: Marco GALLI
Boja: Marco GALLI

KLAUSTROFOBIJA

Tekst: Aka B
Crtež: Aka B
Boja: Aka B

Izdavač: Veseli četvrtak, Beograd
Glavni urednik: Dušan MLADENOVIĆ
Urednik izdanja: Marko ŠELIĆ
Prevod: Aleksandra MILOVANOVIĆ
Lektura: Snežana GLIGORIJEVIĆ
Redakcija: Igor MALOVIĆ, Aleksandar MIĆIĆ
Grafička oprema: Lazar DIMITRIJEVIĆ

broj originala: 16
naslovi originala:
SIR BONE – ABITI SU MISURA
GRICK GRICK
CLAUSTROPHOBIA

DYLAN DOG COLOR FEST – izdanje
prema ugovoru sa SERGIO BONELLI EDITORE.
Copyright ©2016 Sergio Bonelli Editore.
Licensed through Panini SpA.
Godina izdanja 2016.

redakcija@veselicetvrtak.com
facebook.com/veselicetvrtak
twitter.com/veseli_cetvrtak

CIP katalogizacija u publikaciji.
Narodna bibilioteka Srbije
ISBN 978-86-6361-039-2
COBISS.SR-ID 225147916

DYLAN DOG

SER BOUN
GRIC GRIC
KLAUSTROFOBIJA

PRST U OKO (UVODNIK)

„. . .čitanje mnogih knjiga dovodi do mudrosti, a čitanje samo jedne jedine do neznanja naoružanog mahnitošću i mržnjom." – kaže na jednom mestu veliki Kiš. Učinilo mi se umesnijim da uvodnik otvorim tim citatom nego da na naslovnu stranu ovog broja *Biblioteke Obojeni program* nalepimo upozorenje „ne preporučuje se čitaocima s predrasudama": svaka priča koja je stala među ove korice rizikuje da bude shvaćena ili kao puka provokacija tradicionalista ili kao traćenje njihovog vremena. To pouzdano znamo, jer se situacija već dogodila u matičnoj Italiji: ko čita samo „bonelijanu", ovaj strip mu je jeres i apokrif. O čemu je reč? U svojoj ozbiljnoj nameri da *Dilana* osavremeni i osveži, Roberto Rekioni, sadašnji urednik, doneo je niz odluka, uključio nove autore, izmenio koncept edicija; najradikalniji od svih tih poteza, međutim, upravo držite u rukama. Ne postoji veća hrabrost, kažu jedni, ili pak veće uredničko iživljavanje, viču drugi (a to se onda sve odnosi i na našu odluku da se „ovo" izda) – i verujte, baš je tako: ovi *kažu,* a ovi viču, i već je taj manirizam sam po sebi zanimljiv. Šta imamo? Tri nezavisna autora – svaki od njih nacrtao je i napisao po jednu priču – pozvana su da daju svoju verziju Dilana Doga. Sva trojica su priznati, cenjeni umetnici, te se ne bi reklo da im status ikako zavisi od toga ko će i koliko ove epizodice voleti. To je vrlo važno istaći, jer znači da u njihovom pristupu ovom junaku nema udvaranja. Tu su da bi bili upravo ono što rekosmo da jesu. Autori. Nezavisni. I tu počinje sav problem: ovi ljudi i njihov grafički izraz živa su jednačina svega onoga što zakleti bonelijevci ne mogu da svare – ni inače, kamoli da im „takvi" petljaju oko omiljenih, decenijama voljenih junaka. Bez naročite namere da stišavamo vikače, jer to nikad nikome i nije pošlo za rukom, niti da pak advokatišemo ljudima koje sopstveni rad najbolje zastupa pred bilo kojom porotom, ovde ćemo skrenuti pažnju samo na jedno: na to da onako više nije išlo.

To, pre svega, nije lako izgovoriti. Nije lepo potcenjivati ničiji trud, a trud je zasigurno bio golem, ali uređivačka era Gvaldonija završena je iz sasvim jasnog razloga: dogodilo se potpuno ćorsokačenje. I potrajalo je. Godinama. Sigurni smo da se sve činilo s najboljom namerom, ali taj pristup dosegao je onu vrlo neugodnu tačku za sve čitaoce manje sklone izazovu: ono kad nisu zadovoljni, ali i dalje nemaju čitalačke hrabrosti za redakcijske rezove. Neki su čak radije preduzeli sopstveni rez: odustali od *Dilana.* Drugi su bili jednako jasni: slažu se da se nešto mora učiniti, ali ne neko izmišljanje tople vode nego povratak korenima, *starom, pravom Dilanu.* Nimalo ih u toj fantaziji (jer to, nažalost, jeste fantazija) nije sprečila ni činjenica što nakratko oživeli Sklavi nije baš pisao priče kao „onaj" Sklavi, što su svi najomiljeniji crtači (svi!) i dalje tu, ali retko istinski nadahnuti, te što se Gvaldoni u neku ruku i trudio, na svoje načine, da se negdašnji štimung vrati. Tako sagledano, stvari postaju bolno jednostavne: ne znamo šta može i da li može Rekioni, ali znamo šta Gvaldoni ne može, i više nemamo nijedno *da li* u rezervi. Kruži (pakosna?) glasina da je (pakosni?) Rekioni preimenovao ediciju *DD Maxi* u *DD Old boy* samo zato da i poslednjem nevernom Tomi pokaže kako priče zaostale iz prethodnog perioda samo cede suvu drenovinu i tek toliko, koncept „evo vam, mazohisti". S druge strane, govori se i da liberalnije ljudstvo nije zadovoljno promenama: njima pak nisu dovoljno radikalne. Ali priznaje se: bolje je no što beše. Pa sad, ili ući u taj voz, ili na stanici doveka čekati onaj što vozi za osamdesete. Čekaj ga, ali, sve govori, on sigurno neće doći.

Ohrabrujemo vas, zato, da sa nama iskoračite u drugačije. Jer, kad se predrasuda razmagli s očiju, pred vama su tri istinski dobre priče. Dilan nije ovo? Ne. Dilan je i ovo, i ko zna šta sve još. On samo jedno ne sme biti, ono što je doskora bio: tužni zarobljenik noćne more bez autora-istraživača.

Marko Šelić

Ilustracija Gabrijelea di Benedita, poznatijeg pod pseudonimom Aka B, čiji ćete kratki strip o Dilanu (koji je bio zagrevanje za „Klaustrofobiju") videti na kraju sveske

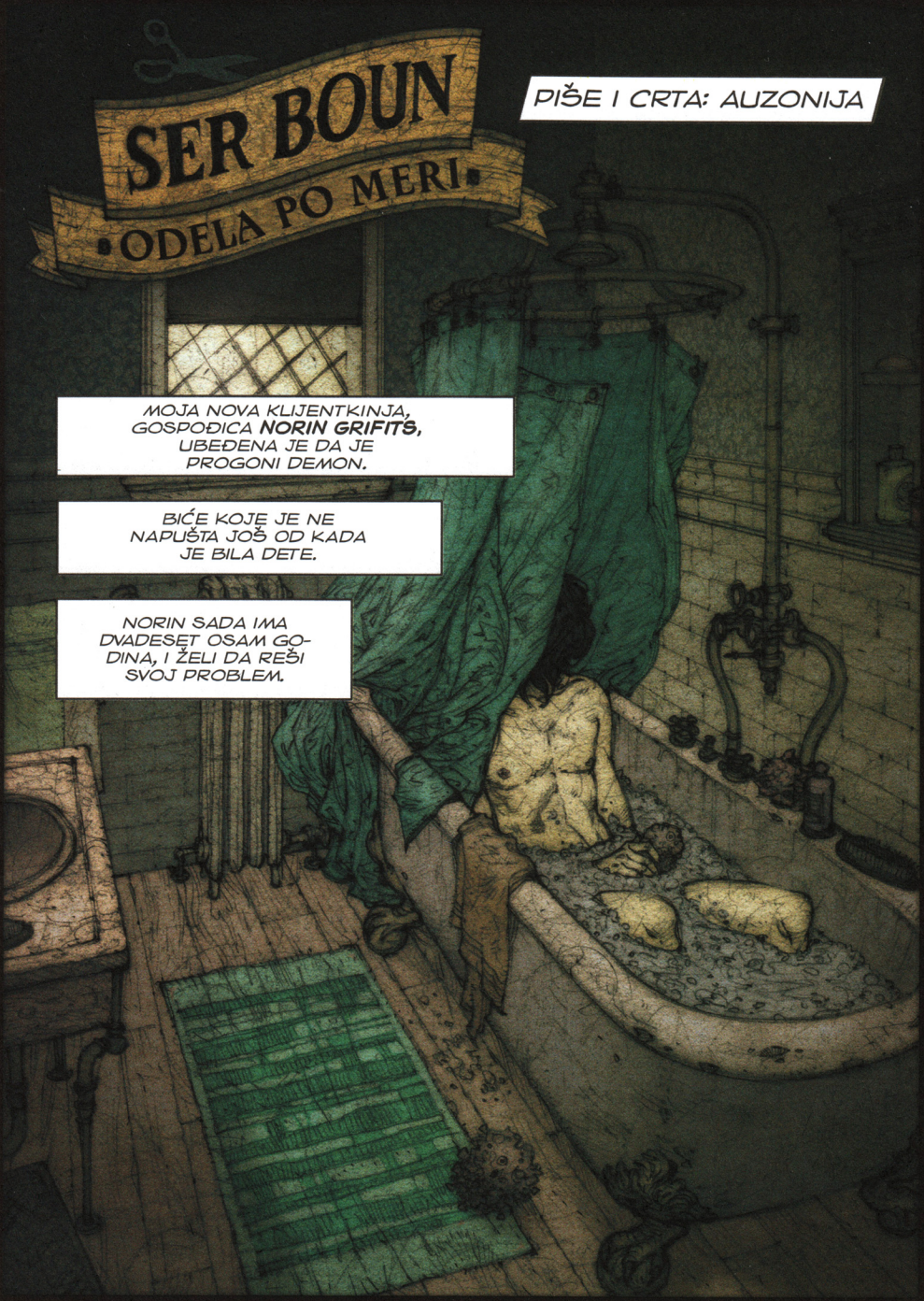
SER BOUN
ODELA PO MERI
PIŠE I CRTA: AUZONIJA
MOJA NOVA KLIJENTKINJA, GOSPOĐICA NORIN GRIFITS, UBEĐENA JE DA JE PROGONI DEMON.
BIĆE KOJE JE NE NAPUŠTA JOŠ OD KADA JE BILA DETE.
NORIN SADA IMA DVADESET OSAM GODINA, I ŽELI DA REŠI SVOJ PROBLEM.

KAŽE DA OSEĆA PRISUSTVO TOG DEMONA KADA PREDMETI OKO NJE...
...POČNU DA POPRIMAJU POGREŠNE BOJE.
SRELI SMO SE SAMO JEDNOM...
...I BILA JE SIGURNA DA SU MOJE FARMERKE CRVENE.

HMM...
UAARGH!!
ZVONO...

DOBAR DAN, DILANE! VAŠA ODEĆA PONOVO UMIRE, JELDA?
KO STE VI?
KAO I OBIČNO, NE SEĆATE SE MOGA IMENA... JA SAM GOSPOĐICA KLARETA!
K-KLARETA... MA NARAVNO! IZVINITE...
NE BRINITE, TO SE STALNO DOGAĐA. OPUSTITE SE I POĐITE ZA MNOM...
D-DRAGO MI JE ŠTO VAS PONOVO VIDIM.

ZAR JE VEĆ PROŠLO GODINU DANA? KAKO STE?
HA-HA! ODLIČNO! SVAKAKO MNOGO BOLJE NEGO VAŠA ODEĆA!

KOŠULJE, SAKOI... BAŠ SU, ONAKO... ISTRULELI!
PA DABOME!

NIJE NI ČUDO, POSLE TOLIKO VREMENA! ALI SADA SAM JA TU I SVE ĆU DOVESTI U RED!

U TOME I JESTE MUKA, DILANE... ODAVNO SU VEĆ MRTVI!

SVAKI PUT KADA SE VIDIMO... I-IDEM ZA VAMA PO-LUGO...

TJA...
E PA, OVOGA PUTA STE BA-REM U BA-DEMAN-TILU!

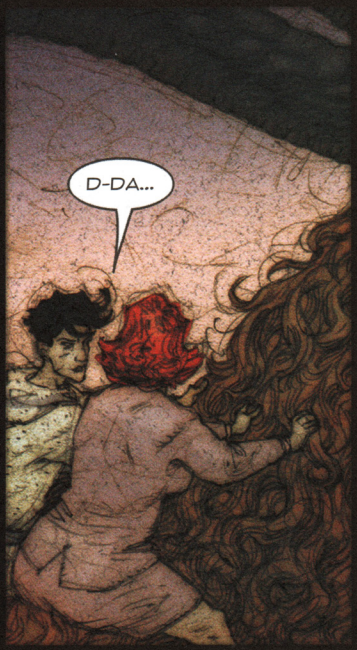
D-DA...

IMAO SAM ZAKA-ZAN SASTANAK SA KLIJENT-KINJOM...

...I MISLILI STE DA SE POJAVITE PRED NJOM U DONJEM VEŠU? VERUJTE MI, TO ŠTO STE POŠLI SA MNOM NAJRAZUMNIJA JE STVAR KO-JU STE MOGLI UČINITI.

VRTI MI SE U GLAVI...
UH! ZNAM DA BAŠ I NISTE OBO-ŽAVALAC LETENJA NA MOM BAFOMETU, ALI USKORO STIŽEMO!

SIR BONE
CUSTOM TAILORING
DAKLE, DILANE, DA LI VAM SE SEĆANJE VRATILO?

UOSTALOM, IAKO TOGA NISTE SVESNI, DOLAZIMO OVDE JEDNOM GODIŠNJE, I TAKO VEĆ DUGO VREMENA!
DA... OTKAD ME SEĆANJE SLUŽI.

UĐIMO, ONDA! POKAŽITE MI PUT!
SEĆAM SE... DA JE GOSPODIN K UVEK TAKO LJUBAZAN PREMA MENI... ON JE VEOMA P-PAŽLJIV ČOVEK.

NARAVNO DA JE PAŽLJIV! IDEMO UNUTRA...

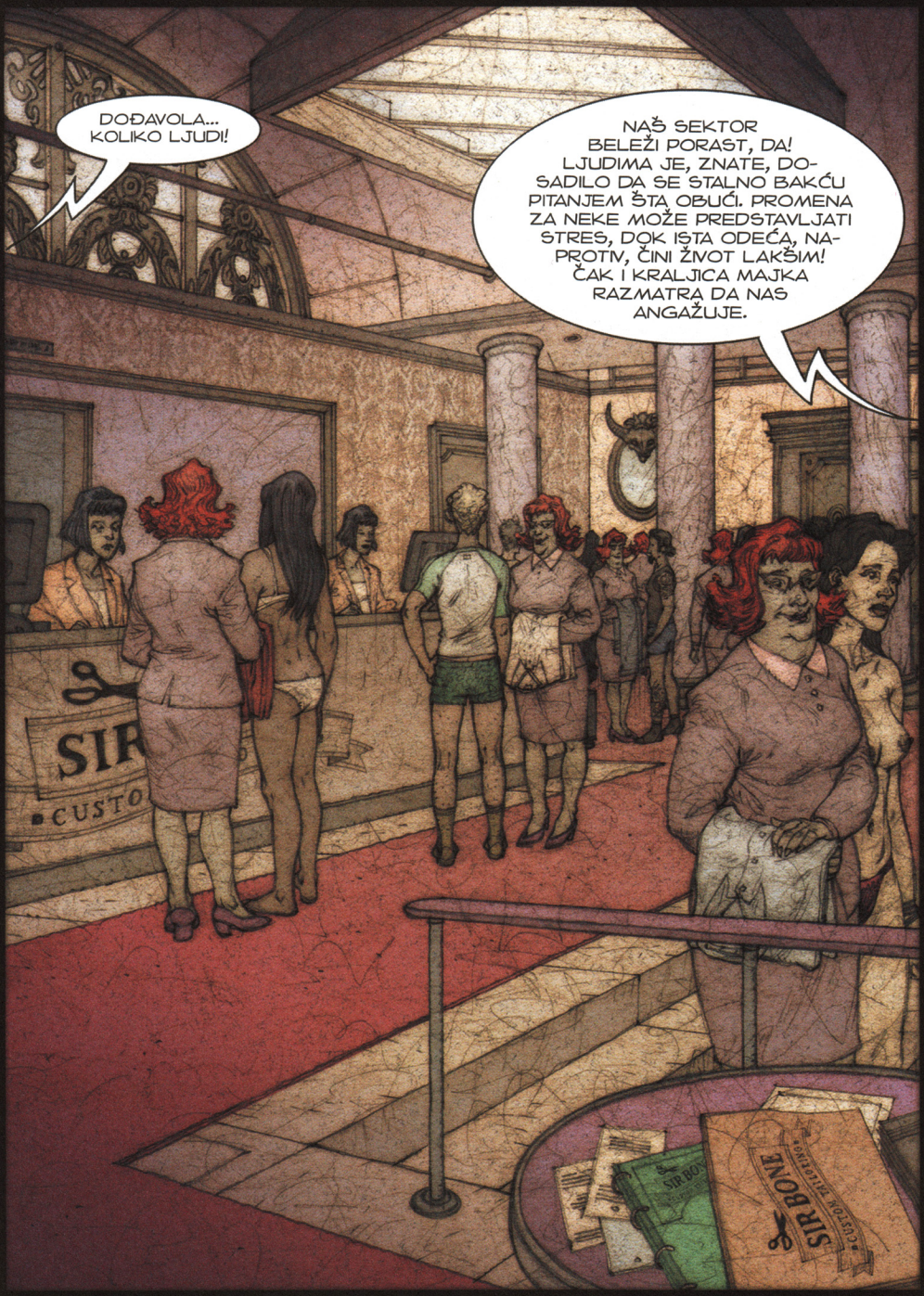
DOĐAVOLA... KOLIKO LJUDI!
NAŠ SEKTOR BELEŽI PORAST, DA! LJUDIMA JE, ZNATE, DOSADILO DA SE STALNO BAKĆU PITANJEM ŠTA OBUĆI. PROMENA ZA NEKE MOŽE PREDSTAVLJATI STRES, DOK ISTA ODEĆA, NAPROTIV, ČINI ŽIVOT LAKŠIM! ČAK I KRALJICA MAJKA RAZMATRA DA NAS ANGAŽUJE.
SIR
CUSTO
SIR BONE
CUSTOM TAILORING

DOĐITE, IDEMO POZADI.
OVUDA...
DOBAR VAM DAN, GOSPOĐIĆE KLARETA!
DOBAR DAN, DOBAR DAN, GOSPOĐIĆE KLARETA!
AH, DA... TO SAM I OČEKIVAO!
USKORO STIŽEMO.

KONAČNO, GOSPODINE DOG!

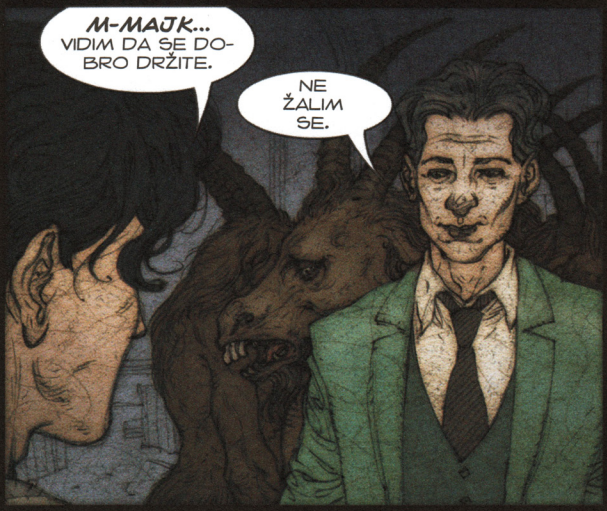
M-MAJK... VIDIM DA SE DOBRO DRŽITE.
NE ŽALIM SE.

HVALA, KLARETA. PREPUSTITE GA MENI. GOSPODIN K OČEKUJE NAŠEGA GOSTA U SVOJOJ KANCELARIJI.

VIDIMO SE KASNIJE, DILANE. I MOLIM VAS...

...IZABERITE NEŠTO LEPO!

SAČEKAJTE TRENUTAK, GOSPODINE DOG... EHEJ, VI!
AMH LICHH BENEDHINK! AMH NESH!
GLUPE KOZE OVDE SU OD DAVNINA, A JOŠ IM NIJE DOŠLO DO PAMETI KAKO TREBA DA SE RADI!
U REDU, OSTAVLJAM VAS OVDE. DALJE ĆETE VI I GOSPODIN K SVE OBAVITI NASAMO!

DOBAR DAN, DILANE!
G-GOSPODINE K... LIVEK JE... ZADOVOLJSTVO VIDETI VAS.

A VI ŠTE LIVEK TAČNI KAO SAT!
MISLIM DA... DA ZA TO TREBA ZAHVALITI GOSPOĐICI KLARETI.

AH, NAŠE DRAGE KLARETE! BEZ NJIH BISMO OVDE BILI KAO BEZ GLAVE!

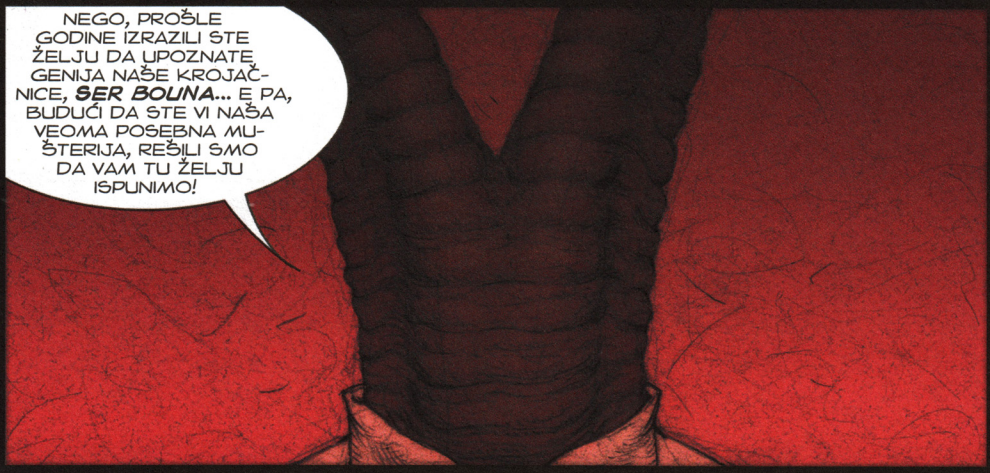
NEGO, PROŠLE GODINE IZRAZILI STE ŽELJU DA UPOZNATE GENIJA NAŠE KROJAČNICE, **SER BOUNA**... E PA, BUDUĆI DA STE VI NAŠA VEOMA POSEBNA MUŠTERIJA, REŠILI SMO DA VAM TU ŽELJU ISPUNIMO!

DA... VOLEO BIH DA GA VIDIM NA DELU.

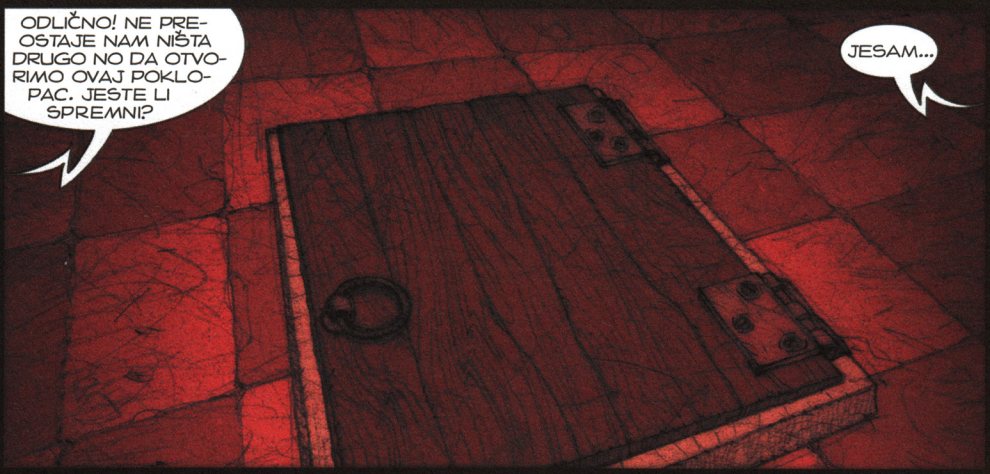
ODLIČNO! NE PREOSTAJE NAM NIŠTA DRUGO NO DA OTVORIMO OVAJ POKLOPAC. JESTE LI SPREMNI?
JESAM...

A-ALI... OGROMAN JE!
NE BRINITE. TO JE SAMO LEŠ GOLEMOG DEMONA...
...ALI NJEGOVI ROGOVI I DALJE VEOMA BRZO RASTU!
OSIM TOGA, IZUZETAN JE RADNIK UPRAVO ZATO ŠTO JE MRTAV!
S-SHVATAM...

PA, MISLIM DA MOŽEMO POČETI ODMAH.
ŠTA RADIŠ TO, MAMLAZE JEDAN JAREĆI?!
TREBALO BI DOSAD DA ZNAŠ NAPAMET MERE NAŠEG UVAŽENOG KLIJENTA!
AMH LICHH DEFEHIM! AMH NESH! NE ZAMERITE MU, DILANE.
HAJDE! BACI SE NA POSAO! BRZO!
DERHIS DEVAREHH CATEMHE CUTRH, DERHIS FALEMHE CUTRH...

MOLIM VAS, DILANE, ODMAH SE UDALJITE OD LISTA SER BOUNA!
DARHIS GALEHAMHH CUTRH.
OVO JE...
...SER BOUN?!
STOTINU MI VAMPIRA!

AH! DIVNOČA! PREDIVNOČA JEDNA!
I TO IZ PRVOG POKUŠA-JA!
SER BOUNE, VI ME BAŠ NIKAD NE RAZOČA-RATE!
TI, KOZO! POLOŽI PRVOG ČOVEKOLIKOG NA KREVETAC! BR-ZO... BRZO!

I... ŠTA SE... ŠTA SE S-SA-DA DOGA-ĐA?
SADA?
SAD JE KUCNUO ČAS DA SE MOJI DLANOVI POŠTENO OZNOJE!

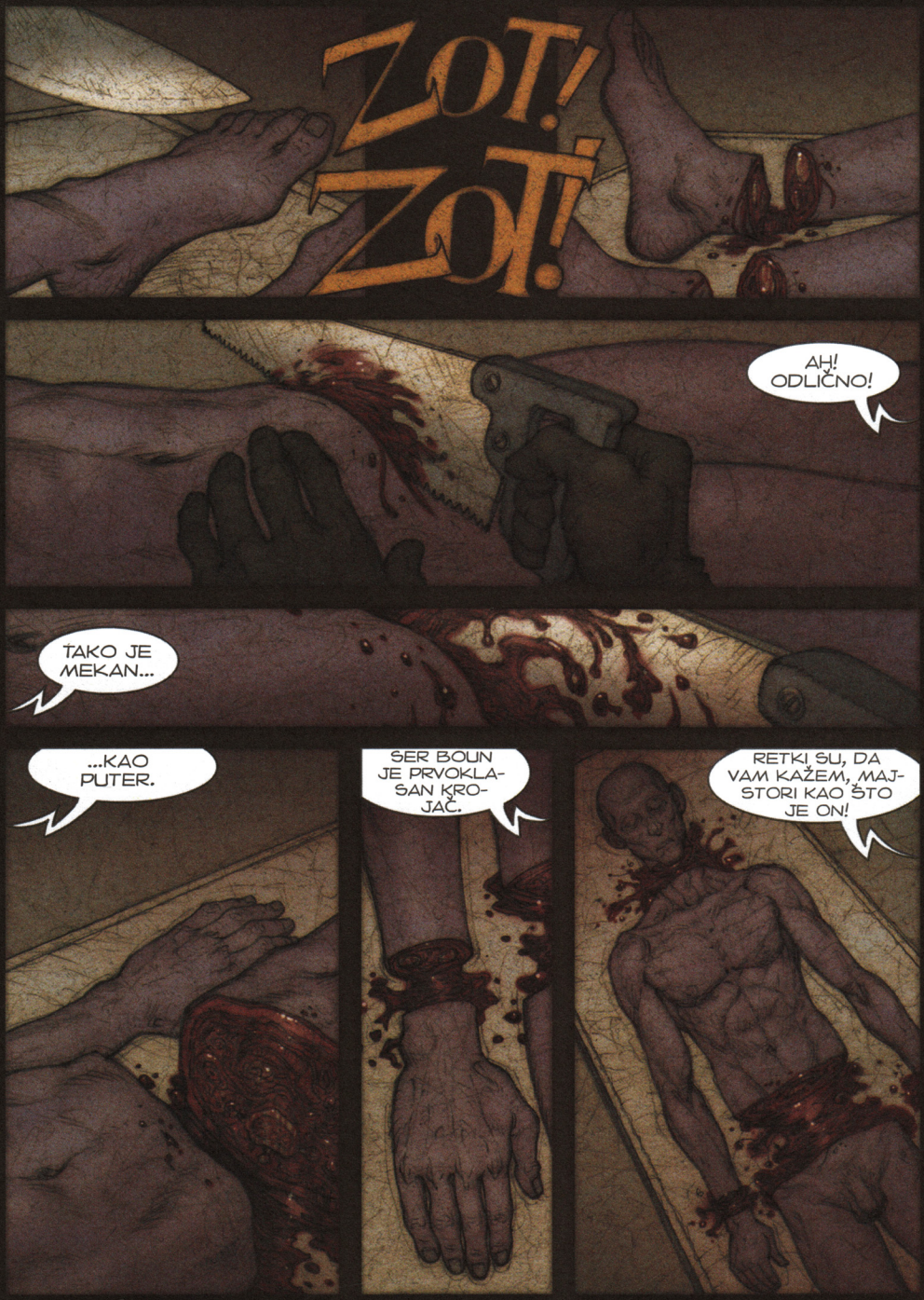
ZOT! ZOT!
AH! ODLIČNO!
TAKO JE MEKAN...
...KAO PUTER.
SER BOUN JE PRVOKLASAN KROJAČ.
RETKI SU, DA VAM KAŽEM, MAJSTORI KAO ŠTO JE ON!

ZA MENE JE IZUZETNA ČAST ŠTO RADIM KAO NJEGOV POMOĆNIK!
OVAJ NAREDNI DEO JAKO JE DELIKATAN...
SAVRŠENO!

JEDNA KAP REMHH MASTI, I VAŠ SAKO ĆE BITI CRN KAO SMRT! TAKO VAM SE DOPADA, ZAR NE?
D-DA...
A OVDE SAD DODAJEMO CRVENE PERTLE OD MIŠIĆNOG TKIVA...
...KAKO BI SE FINO UKLOPILE S VAŠOM PREDIVNOM KOŠULJOM!
VIDITE KAKO ODMAH POPRIMA OBLIK?
VI STE... ZAISTA P-PRAVI UMETNIK... GOSPODINE K.
PA, POČEO SAM DA RADIM SA SER BOUNOM JOŠ KAO MLAD.

IH, PRETEKLO NEŠTO MATERIJALA. DA LI BISTE, KOJIM SLUČAJEM, ŽELELI JEDAN PAR RUKAVICA, GOSPODINE DOG?
ILI MOŽDA ŠEŠIR?!
NE, NE NOSIM IH...
IH, PRAVA ŠTETA. ODLIČNO BI VAM STAJALE! KOZE, BACITE OVE AKSESOARE U UŽARENU PEĆ ZA KREMACIJU!

TO JE PRAVO ČUDO...
...ZAR NE?
UISTINU FASCINANTAN PRIZOR!
ACHEM...
...MACHAL DERSCHU TAH!
EREMH MACHAL DERSHUNN CHAB!
N-NEVEROVATNO...

HVALA, GOSPODINE K.
AH! VELIKO MI JE ZADOVOLJSTVO UDOVOLJITI VAŠIM ŽELJAMA!
STIL VAM JE, ISTINA, JEDNOSTAVAN, ALI VI ODEĆU UVEK NOSITE S ELEGANCIJOM!
N-NIJE DA OBRAĆAM PAŽNJU NA TO... NE PRATIM MODU.
DOPUSTITE MI DA SADA PONOVIM PROCEDURU I NA DRUGIM ČOVEKOLIKIMA KOJE JE SER BOLIN LJUBAZNO IZBLJUVAO, I VAŠA ODEĆA BIĆE GOTOVA!
VIDIMO SE SLEDEĆE GODINE, DRAGI DILANE... VIDIMO SE USKORO!
DOVIĐENJA, GOSPODINE K.

A TI? OKOZIH SE OD POSLA, A TI STOJIŠ TU KAO UKOPAN? AMH NESH!
AMH LICHH BENEDHINK! CATHAM LEPITH!
UMORNI STE, JE LI? DA SE VRATIMO KUĆI?
P-PA... DA...
SIR BONE
CUSTOM TAILORING

VIDIM DA STE ZAMIŠLJENI, DILANE. NISTE BEKNULI NI JEDNU JEDINU REČ OTKAD SMO UŠLI U KOLA.
PREMA ONIM LJUDIMA KOZAMA SE...
SIR BONE

„...TAKO RUŽNO OPHODE. ŽAO MI IH JE!" ZNAM, ZNAM, TO KAŽETE SVAKI PUT KAD DOĐETE KOD NAS. VI STE DOBRI, DILANE, I UVEK ZA SVAKOGA BRINETE!

JESTE LI SIGURNI?
EH, PA VEĆ SE TOLIKO GODINA POZNAJEMO. MIŠLIM DA VAS VEĆ I RAZUMEM.

A JA? DA LI ZNAM NEŠTO O VAMA?
POSLE SVIH TIH SILNIH ZAPITKIVANJA, TEŠKO BI BILO DA NE ZNATE!

NA PRIMER, SADA ĆETE ME, KAO I SVAKE GODINE, PITATI DA LI SAM DOBRO, DA LI VOLIM SVOJ POSAO I DA LI MI SMETA ŠTO GLEDAM OKO SEBE TOLIKO ONIH... DRUGIH JA, JE LI...

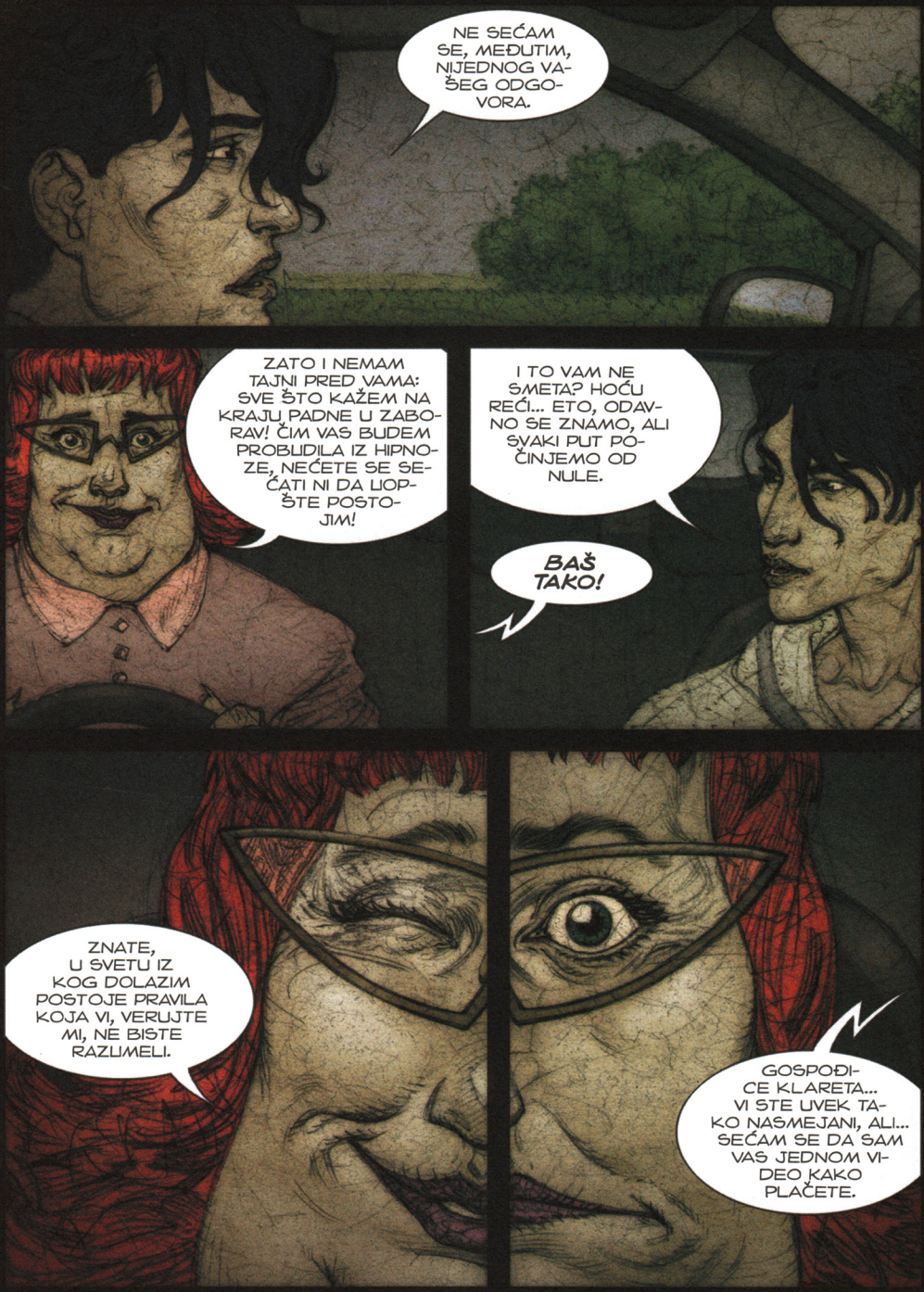
NE SEĆAM SE, MEĐUTIM, NIJEDNOG VAŠEG ODGOVORA.
ZATO I NEMAM TAJNI PRED VAMA: SVE ŠTO KAŽEM NA KRAJU PADNE U ZABORAV! ČIM VAS BUDEM PROBUDILA IZ HIPNOZE, NEĆETE SE SEĆATI NI DA UOPŠTE POSTOJIM!
I TO VAM NE SMETA? HOĆU REĆI... ETO, ODAVNO SE ZNAMO, ALI SVAKI PUT POČINJEMO OD NULE.
BAŠ TAKO!
ZNATE, U SVETU IZ KOG DOLAZIM POSTOJE PRAVILA KOJA VI, VERUJTE MI, NE BISTE RAZUMELI.
GOSPOĐICE KLARETA... VI STE UVEK TAKO NASMEJANI, ALI... SEĆAM SE DA SAM VAS JEDNOM VIDEO KAKO PLAČETE.

DA, MOGUĆE JE...
BILI... BILI STE NEZADOVOLJNI SVOJIM POSLOM... REKLI STE DA OSEĆATE GAĐENJE PREMA ONOME ŠTO RADITE. ŽELITE LI DA O TOME RAZGOVARAMO?
NE.
SADA MI SVE DELUJE NORMALNO. MISLIM DA JE TO ZBOG TRANSA U KOME SE NALAZIM... AKO BIH SLUTRA DOZNAO ODAKLE DOLAZI MOJA ODEĆA, SIGURAN SAM DA... DA JE NIKADA NE BIH OBUKAO!
DOBRO SAM JA, DOBRO SAM. OBOŽAVAM SVOJ POSAO I SVE U ŽIVOTU MI IDE KAO PODMAZANO. KRAJ PRIČE.
U REDU.

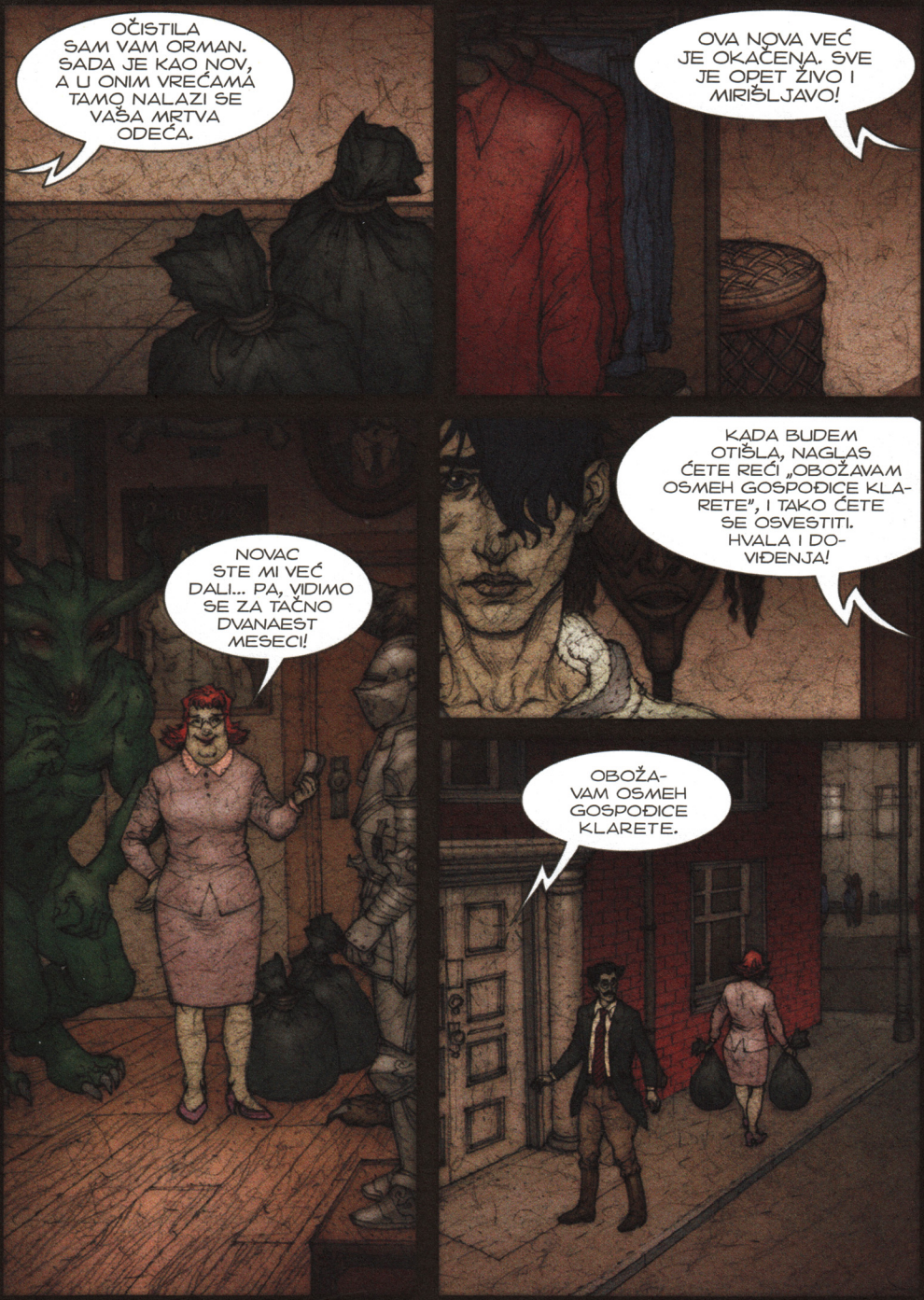
OČISTILA SAM VAM ORMAN. SADA JE KAO NOV, A U ONIM VREĆAMA TAMO NALAZI SE VAŠA MRTVA ODEĆA.
OVA NOVA VEĆ JE OKAČENA. SVE JE OPET ŽIVO I MIRIŠLJAVO!
NOVAC STE MI VEĆ DALI... PA, VIDIMO SE ZA TAČNO DVANAEST MESECI!
KADA BUDEM OTIŠLA, NAGLAS ĆETE REĆI „OBOŽAVAM OSMEH GOSPOĐICE KLARETE", I TAKO ĆETE SE OSVESTITI. HVALA I DOVIĐENJA!
OBOŽAVAM OSMEH GOSPOĐICE KLARETE.

KO JE ONA NEPOZNATA ŽENA KOJA JE UPRAVO IZAŠLA? DELUJE MI POZNATO...

EH, ALI ŠTA JA ZNAM O TOME, NI SA SOPSTVENOM FAMILIJOM NISAM FAMILIJARAN.

ZAR NISI IMAO SASTANAK S KLIJENTKINJOM? USKORO ĆE PODNE!

NEMOJ MI REĆI DA TI KASNI, ŠEFE! NISAM SPREMAN DA PRIHVATIM OČINSTVO!
SIR BONE

BRZO ĆU, GRUČO. SAMO DA SE OBLIČEM, NAMESTIM ZAVESU NA TUŠU, DA SE NA BRZINU OŠIŠAM... I ODLAZIM.

KRAJ EPIZODE

GRIC GRIC

PIŠE I CRTA: MARKO GALI

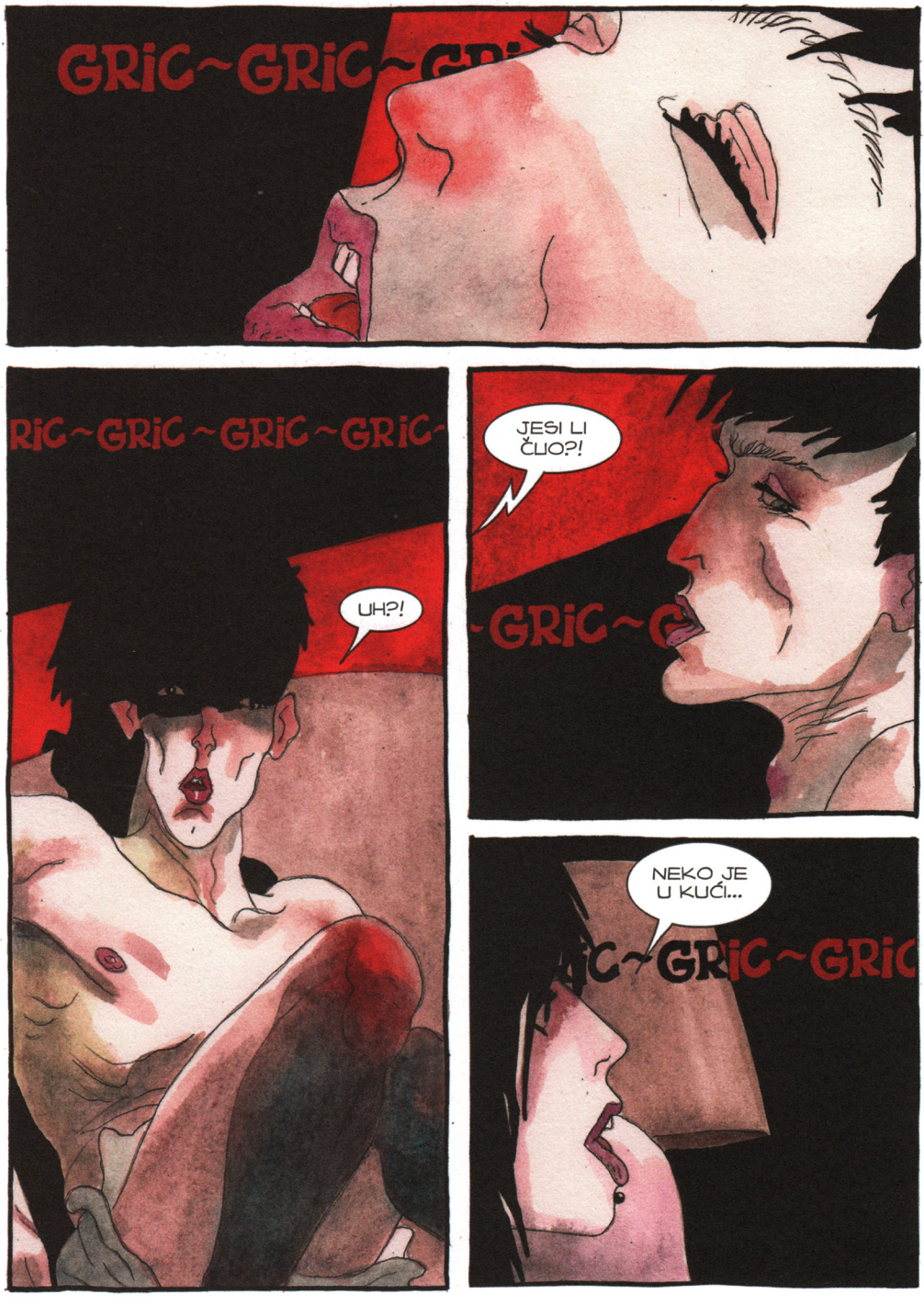
GRIC~GRIC~GRI
RIC~GRIC~GRIC~GRIC~
UH?!
JESI LI ČUO?!
~GRIC~G
NEKO JE U KUĆI...
IC~GRIC~GRIC

NE MRDAJ, DŽENI!
RIC~GRIC~GRIC~GRIC~GRIC
GRIC~GRIC~GR
IC~GRIC~GRI

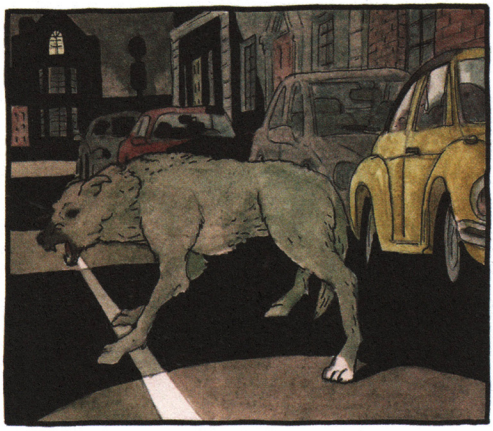

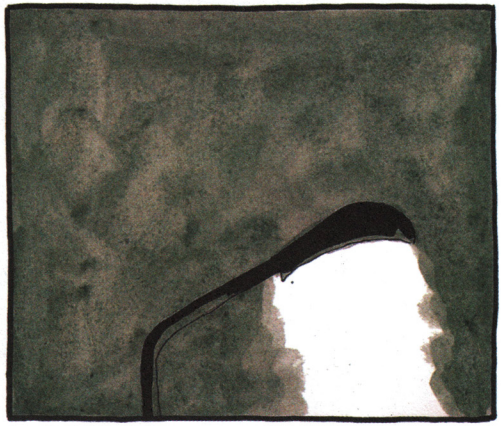

DILANE?!
RiC~GRiC~GRiC~G

~GRiC~GRiC~GRiC~GRiC~GRiC~GRiC~GRiC~GRiC~GRiC~GRiC~GRiC~GRi
DILANE... ODAZOVI SE!

DILANE!
UMIREM OD STRAHA! KUD SI NESTAO?
NEĆEŠ VEROVATI...

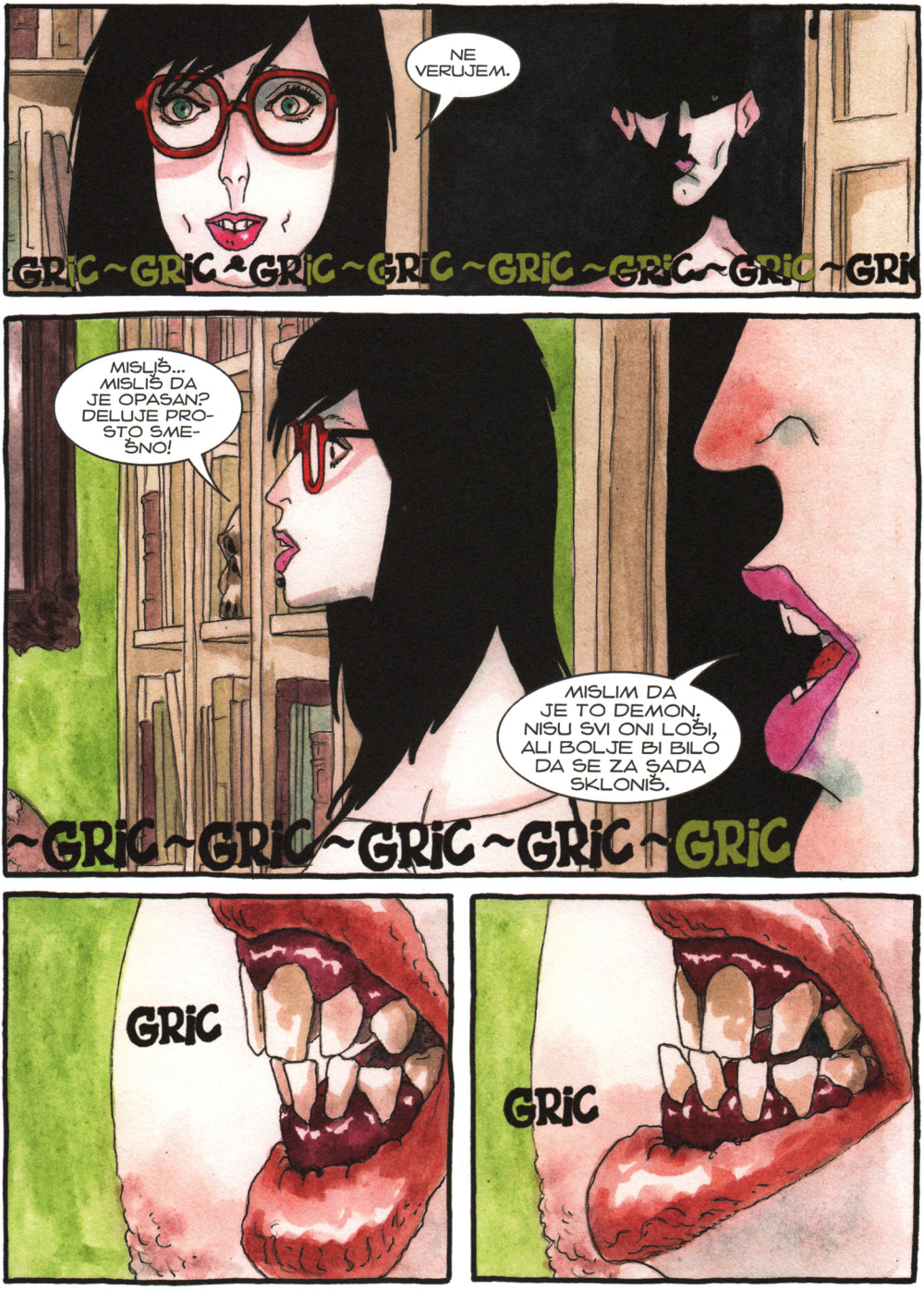
NE VERUJEM.
GRIC ~ GRIC ~ GRIC ~ GRIC ~ GRIC ~ GRIC ~ GRIC ~ GRI
MISLIŠ... MISLIŠ DA JE OPASAN? DELUJE PROSTO SMEŠNO!
MISLIM DA JE TO DEMON. NISU SVI ONI LOŠI, ALI BOLJE BI BILO DA SE ZA SADA SKLONIŠ.
~ GRIC ~ GRIC ~ GRIC ~ GRIC ~ GRIC
GRIC
GRIC

ŠTA MIŠLIŠ, KAKO JE UŠAO U TVOJU RADNU SOBU, DILANE?

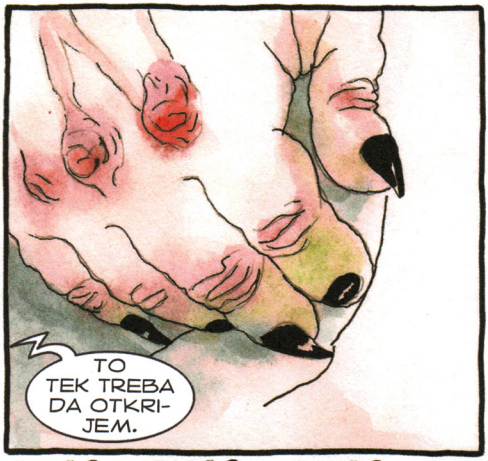
TO TEK TREBA DA OTKRI-JEM.

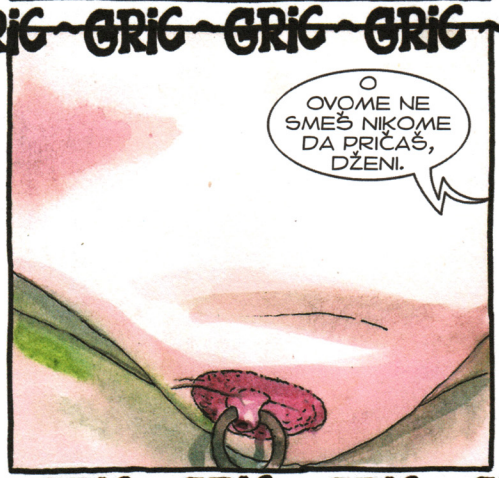
O OVOME NE SMEŠ NIKOME DA PRIČAŠ, DŽENI.

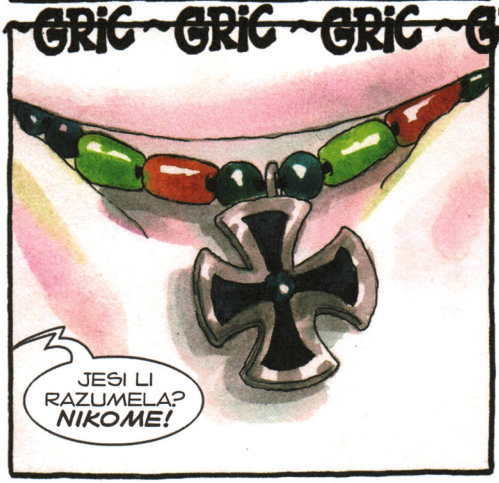
JESI LI RAZUMELA? NIKOME!

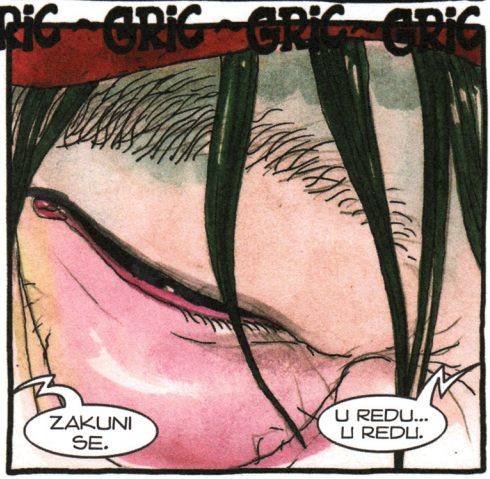
ZAKUNI SE.
U REDU... U REDU.

GRIC~GRIC~GRIC~GRIC~GRIC~GRIC~GRIC~GRIC~GRIC

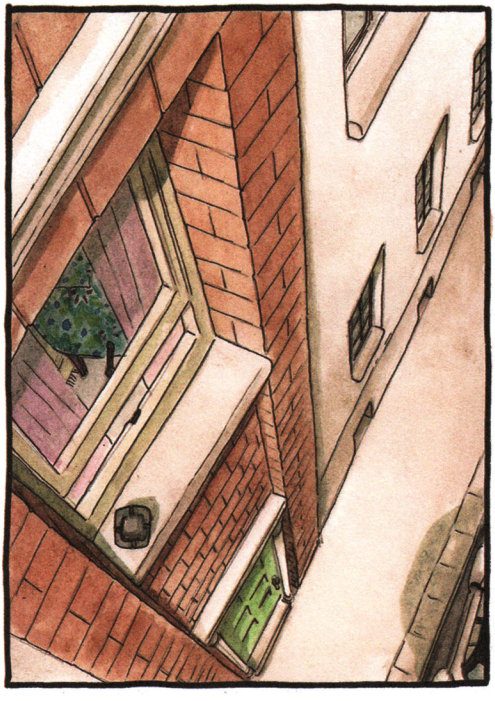

U REDU. SHVATIO SAM...

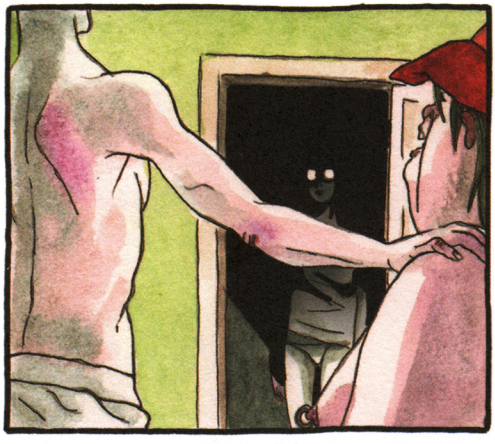

DAKLE? ŠTA TI JE REKAO?!

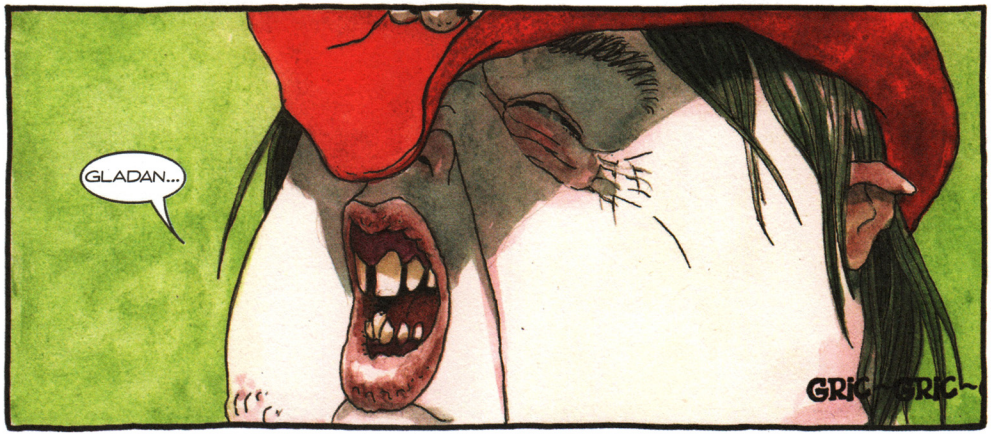
GLADAN...
GRIC GRIC

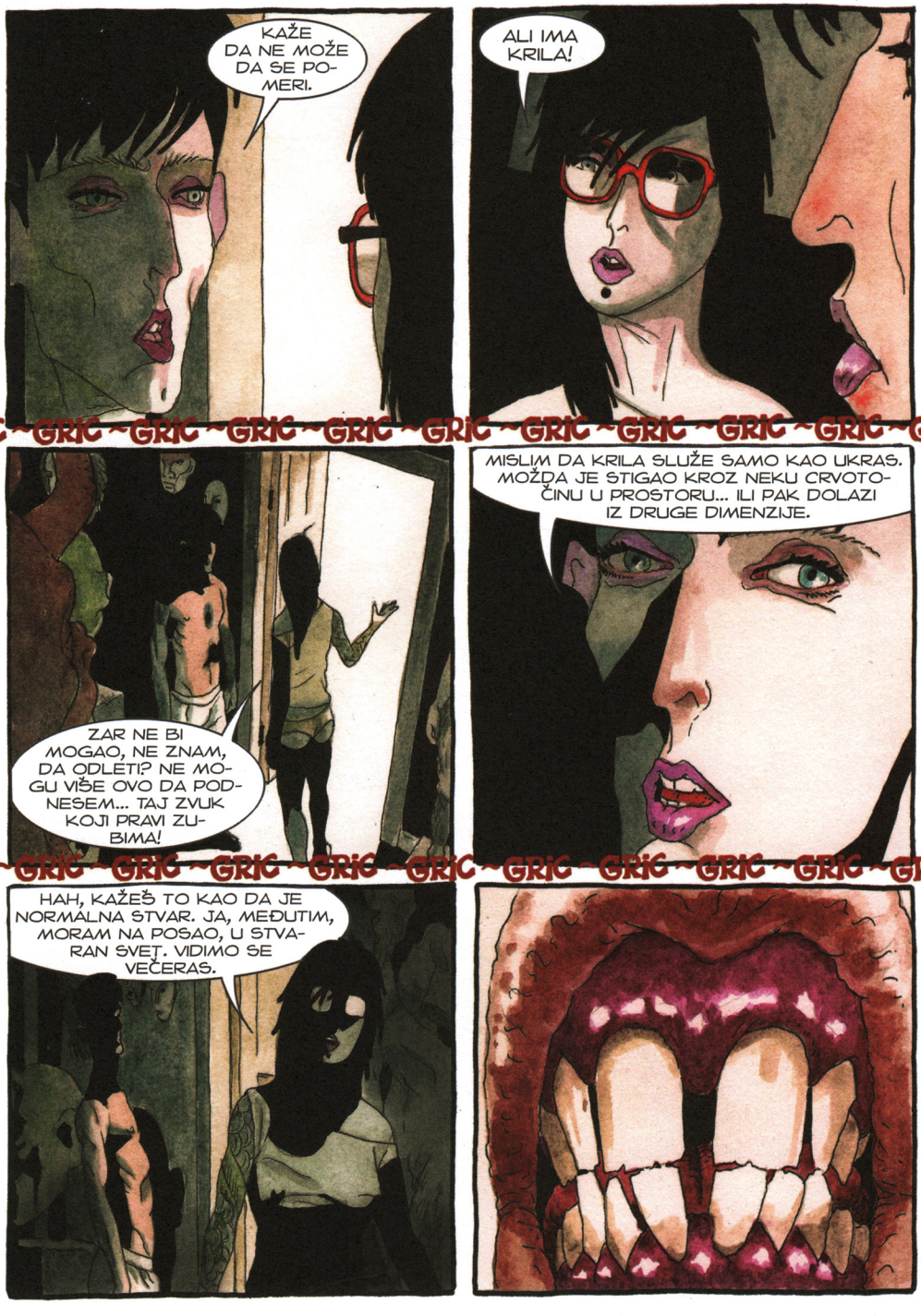
KAŽE DA NE MOŽE DA SE POMERI.
ALI IMA KRILA!
MISLIM DA KRILA SLUŽE SAMO KAO UKRAS. MOŽDA JE STIGAO KROZ NEKU CRVOTOČINU U PROSTORU... ILI PAK DOLAZI IZ DRUGE DIMENZIJE.
ZAR NE BI MOGAO, NE ZNAM, DA ODLETI? NE MOGU VIŠE OVO DA PODNESEM... TAJ ZVUK KOJI PRAVI ZUBIMA!
HAH, KAŽEŠ TO KAO DA JE NORMALNA STVAR. JA, MEĐUTIM, MORAM NA POSAO, U STVARAN SVET. VIDIMO SE VEČERAS.

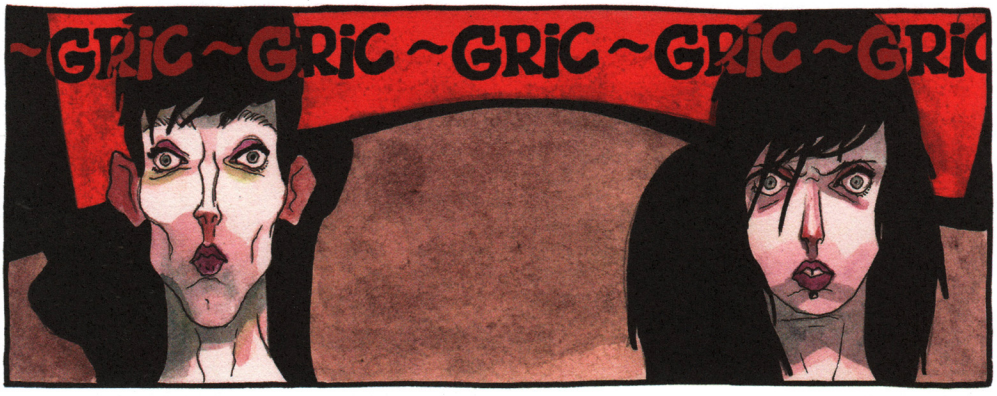
~GRIC ~GRIC ~GRIC ~GRIC ~GRIC

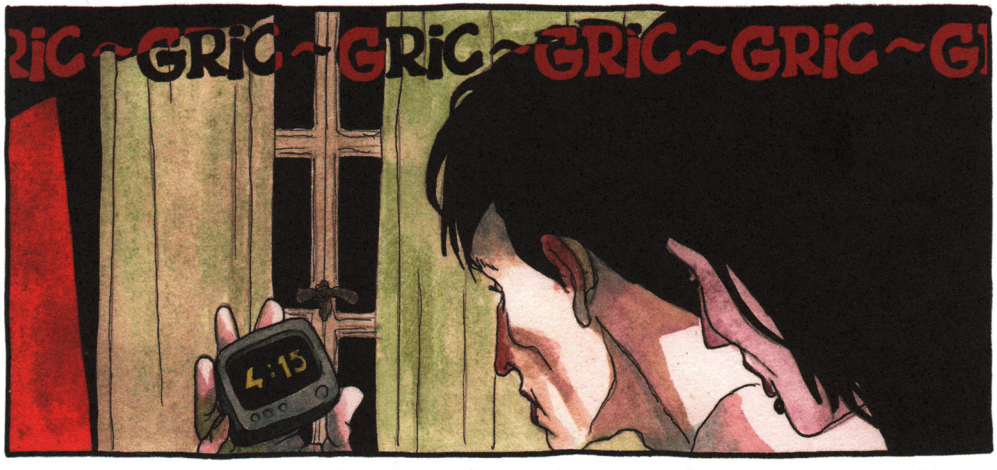
GRIC ~GRIC ~GRIC ~GRIC ~GRIC
4:15

GRIC ~GRIC ~GRIC ~GRIC ~GRIC
ISPRAZNIO JE FRIŽIDER I OSTAVU ZA JEDNO POPODNE... KOŠTAĆE ME KAO SVETOG PETRA KAJ-GANA!
BAREM NE ISPUŠTA TE ZVUKE DOK JEDE. PLATIĆU JA SVE... ULAGANJE VREDNO MOG PSIHIČKOG ZDRAVLJA I BUDUĆNOSTI NAŠE VEZE.

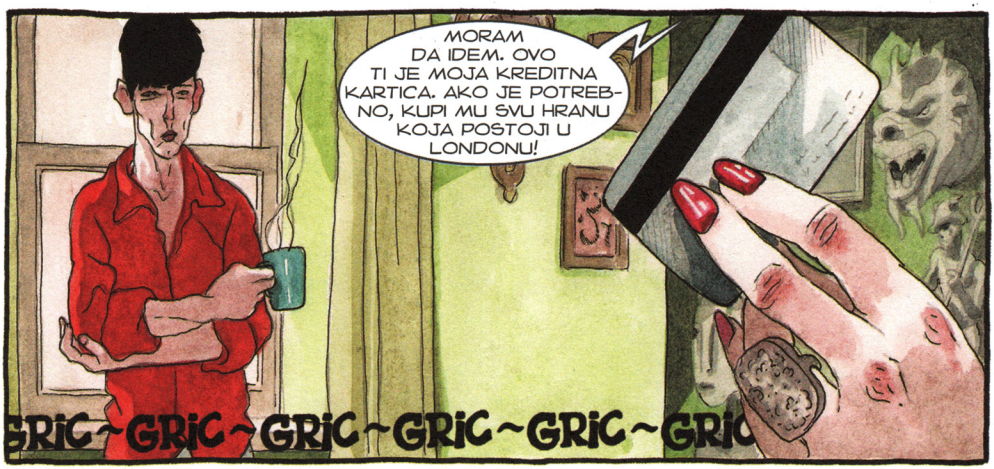
MORAM DA IDEM. OVO TI JE MOJA KREDITNA KARTICA. AKO JE POTREBNO, KUPI MU SVU HRANU KOJA POSTOJI U LONDONU!
GRIC~GRIC~GRIC~GRIC~GRIC~GRIC

VEČERAS HOĆU DA IMAM MALO MIRA! RAZBOLEĆU SE AKO OVAKO NASTAVIM!
ON JE SAMO SIROTI DEMON KOJI IMA PROBLEMA S KILAŽOM...
GRIC~GRIC~GRIC~GRIC~GRIC~GRIC

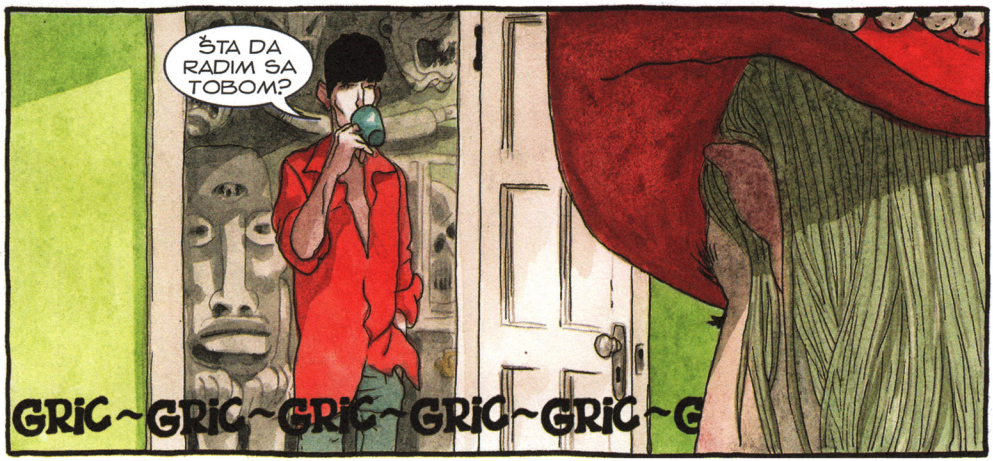
ŠTA DA RADIM SA TOBOM?
GRIC~GRIC~GRIC~GRIC~GRIC~G

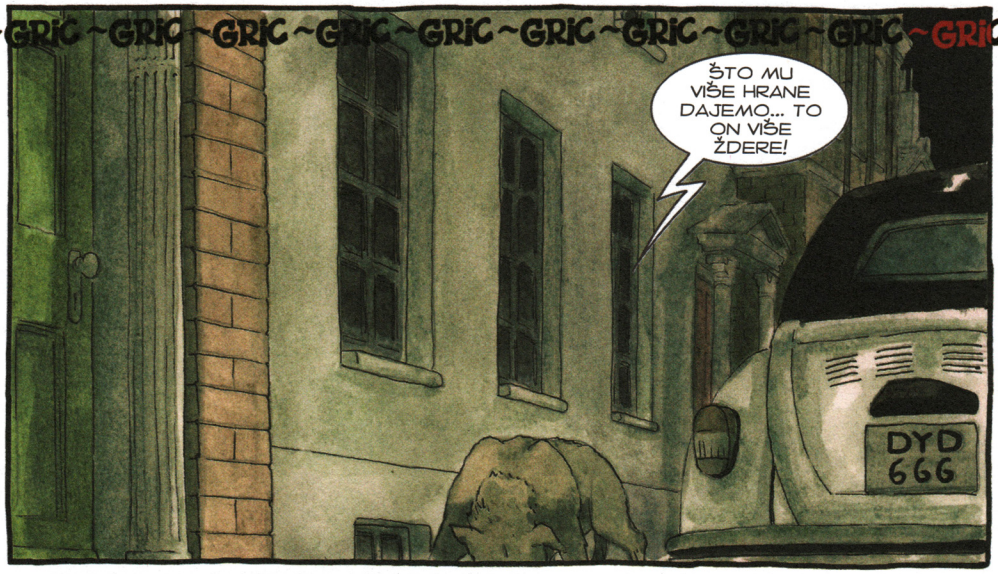
~GRIC~GRIC~GRIC~GRIC~GRIC~GRIC~GRIC~GRIC~GRIC~GRIC
ŠTO MU VIŠE HRANE DAJEMO... TO ON VIŠE ŽDERE!
DYD 666

SVE PROŽDIRE. KAO DA NIKAD NIJE SIT.

NE MOGU VIŠE DA GA PODNESEM, DILANE. IZLUĐUJE ME!
A ŠTA HOĆEŠ DA URADIM? NE MOGU DA PUCAM U NJEGA!

ŠTO DA NE?

NISI VALJDA OZBILJNA?!

ON JE ČUDOVIŠTE, DILANE!

MENI PRE LIČI NA SIROTOG ČOVEKA KOME JE POTREBNA POMOĆ. ZAR NISI GOVORILA DA „SLABIMA I POTLAČENIMA TREBA POMOĆI"?

SLUŠAJ... NEMOJ TU SAD DA MI IZIGRAVAŠ MORALISTU! MISLILA SAM NA LJUDSKA BIĆA, NE NA DEMONE!

PRONAĐI NEKO REŠENJE, DILANE... ILI SE VRAĆAM SVOJOJ KUĆI! IMAM UTISAK DA TI JE VIŠE STALO DO TOG **ČUDA** NEGO DO **MENE!** LAKU NOĆ!

D-DILANE...?!
DILANE!

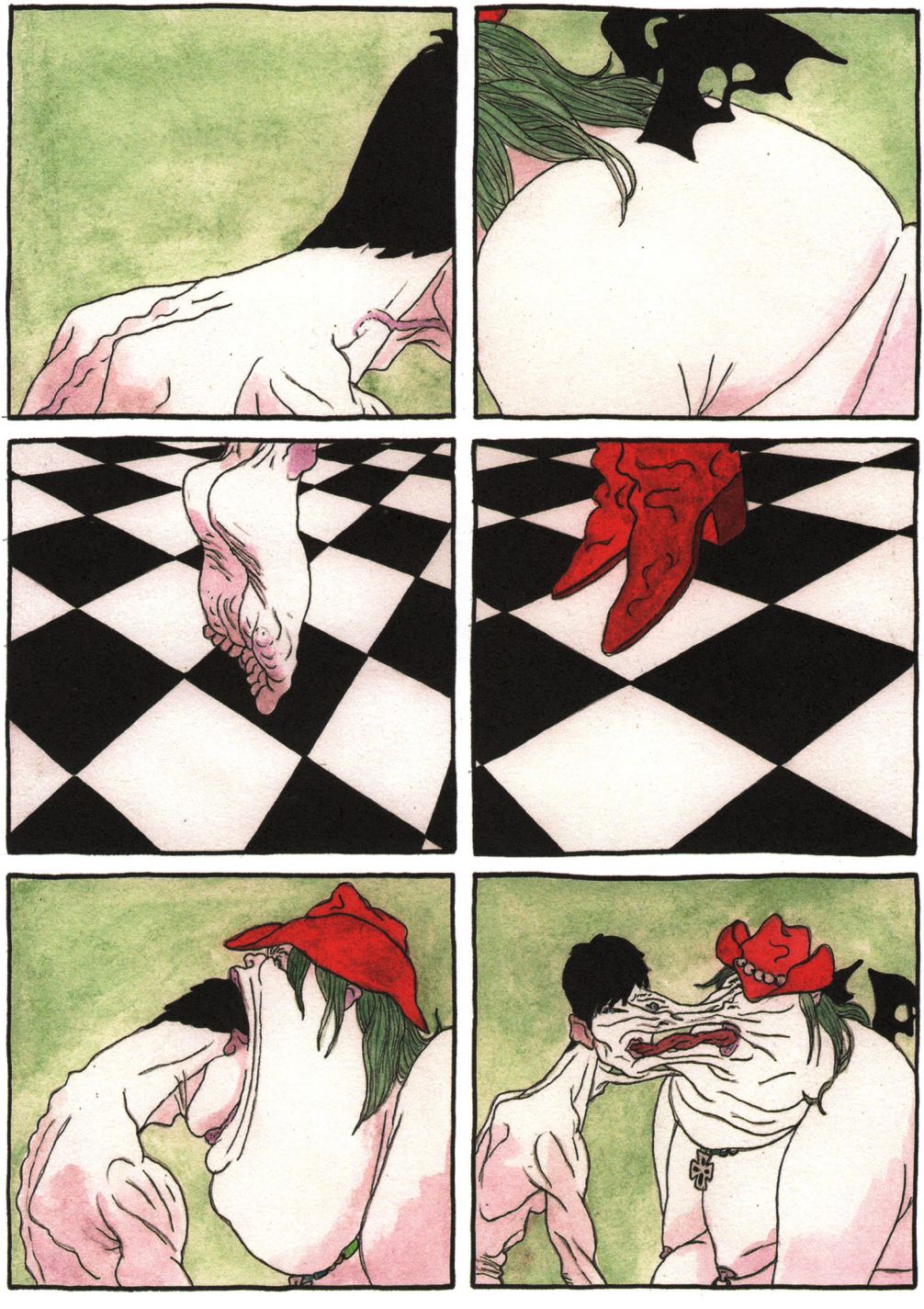

KAKVU SAM SAMO STRAŠNU NOĆNU MORU IMALA! TA USTA... ZVUK TIH ZUBA... PLAŠE ME!

A SAD... OSETI OVU TIŠINU. KAO DA SAM SE PONOVO RODILA!
TO JE DIVLJAČKI ČIN...

ŠTA AKO GA BOLI?
IMA LJUDI KOJI KORISTE TAKVA POMAGALA RADI ZADOVOLJSTVA...

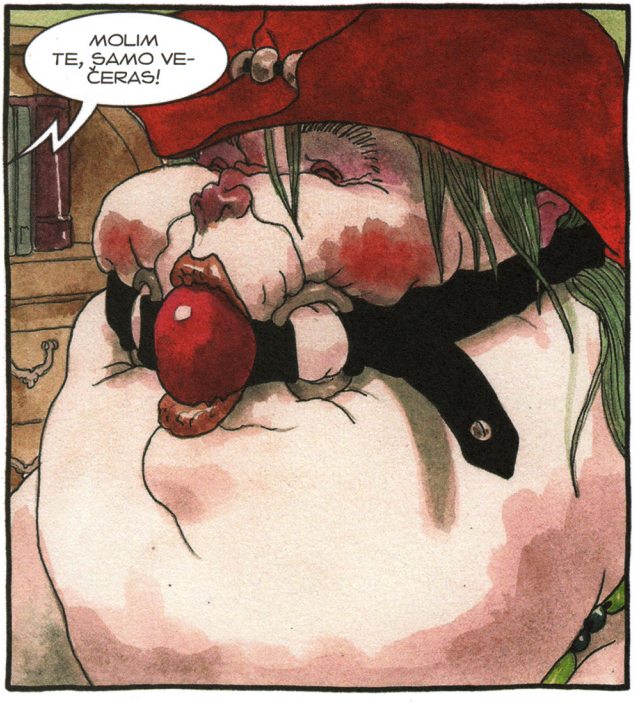
MOLIM TE, SAMO VEČERAS!

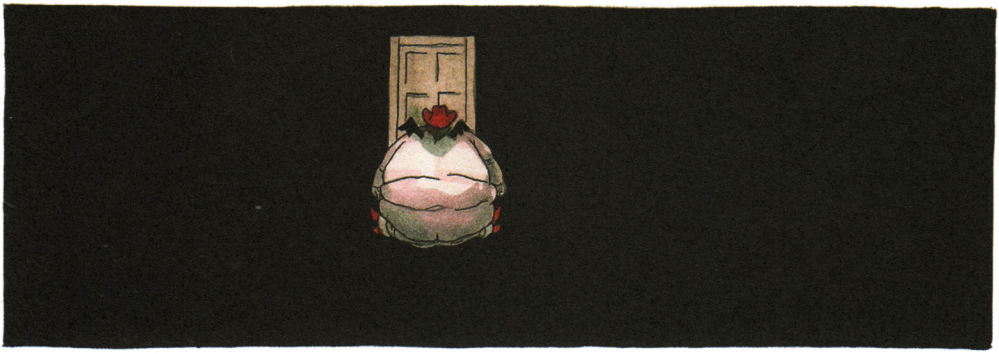

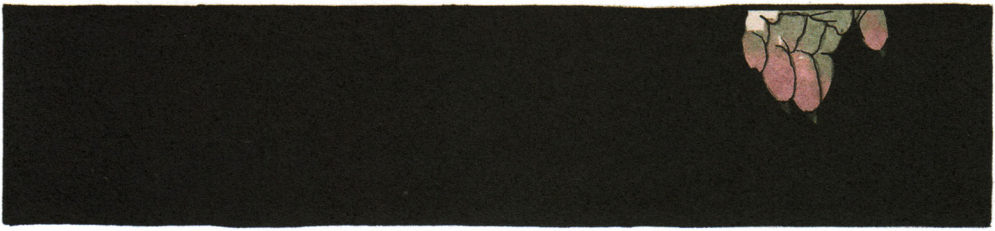

PREKINI, DŽENI... NISAM RASPOLOŽEN! NE MOGU... KAD JE DEMON U SUSEDNOJ SOBI!

A MENE TO BAŠ UZBUĐUJE! JA ĆU SE ZA SVE POBRINUTI... A TI SE OPUSTI...

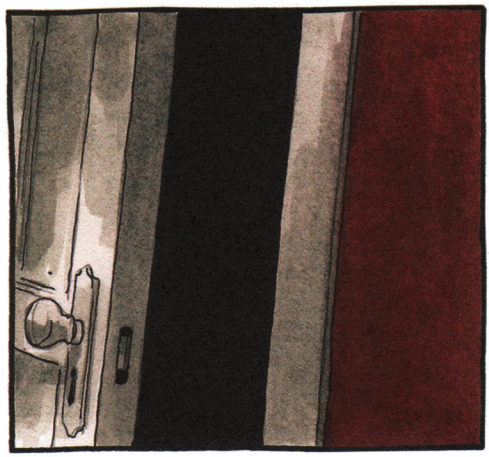

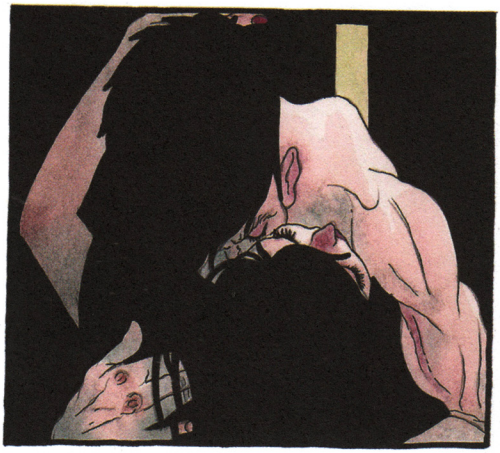

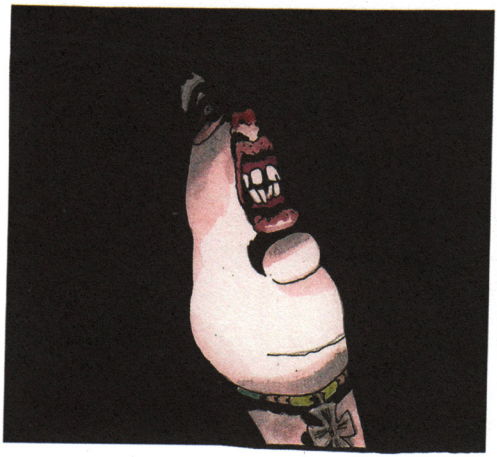

MPF... REKAO SAM TI.

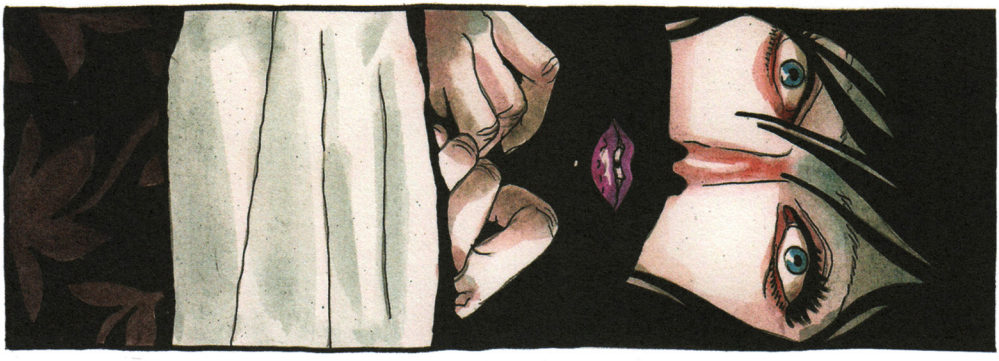

IDEM DA SKUVAM ČAJ. HOĆEŠ I TI?
NEĆU.

STOTINU MI...
...VAMPIRA!

JESI LI... JESI LI SIGURAN...?!
SIGURAN SAM, DA. NIJE VIŠE U ISTOM POLOŽAJU! OKRENUO SE ZA DEVEDESET STEPENI. NE SHVATAM KAKO JE TO USPEO DA URADI SAM KAD NE MOŽE DA SE POMERA!
E PA DOBRO... SAD JE DOSTA. PAKUJEM SE!

ZNAO SAM DA ĆE SE OVAKO ZAVRŠITI, DŽENI...
GRIC
GRIC~GRIC

DŽENI...?!

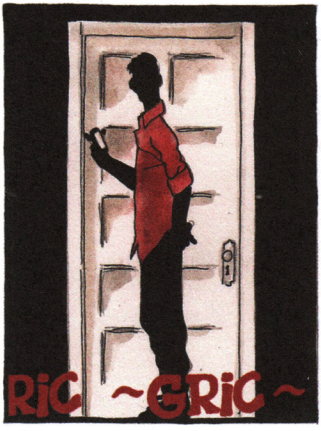
RiC ~GRiC~

DŽENI... JESI LI U RADNOJ SOBI?!
GRiC ~GRiC~

RiC~ GRiC~

?!

MA GDE...?

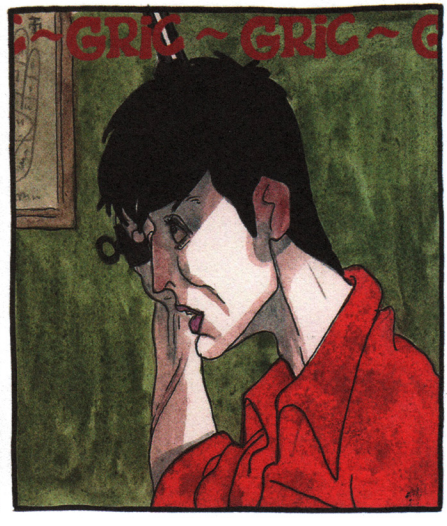
~GRiC ~ GRiC~

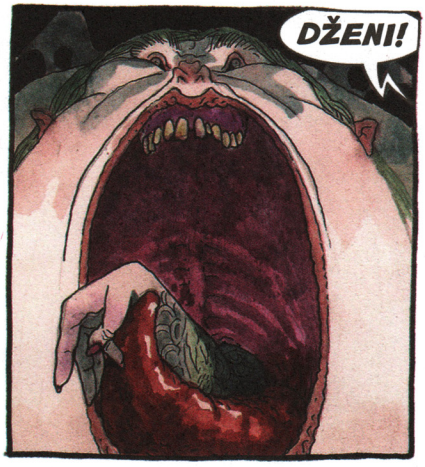

GRiC ~ GRiC ~ GRiC ~ GRiC ~ GRiC ~ GRiC ~ GRiC ~ GRi

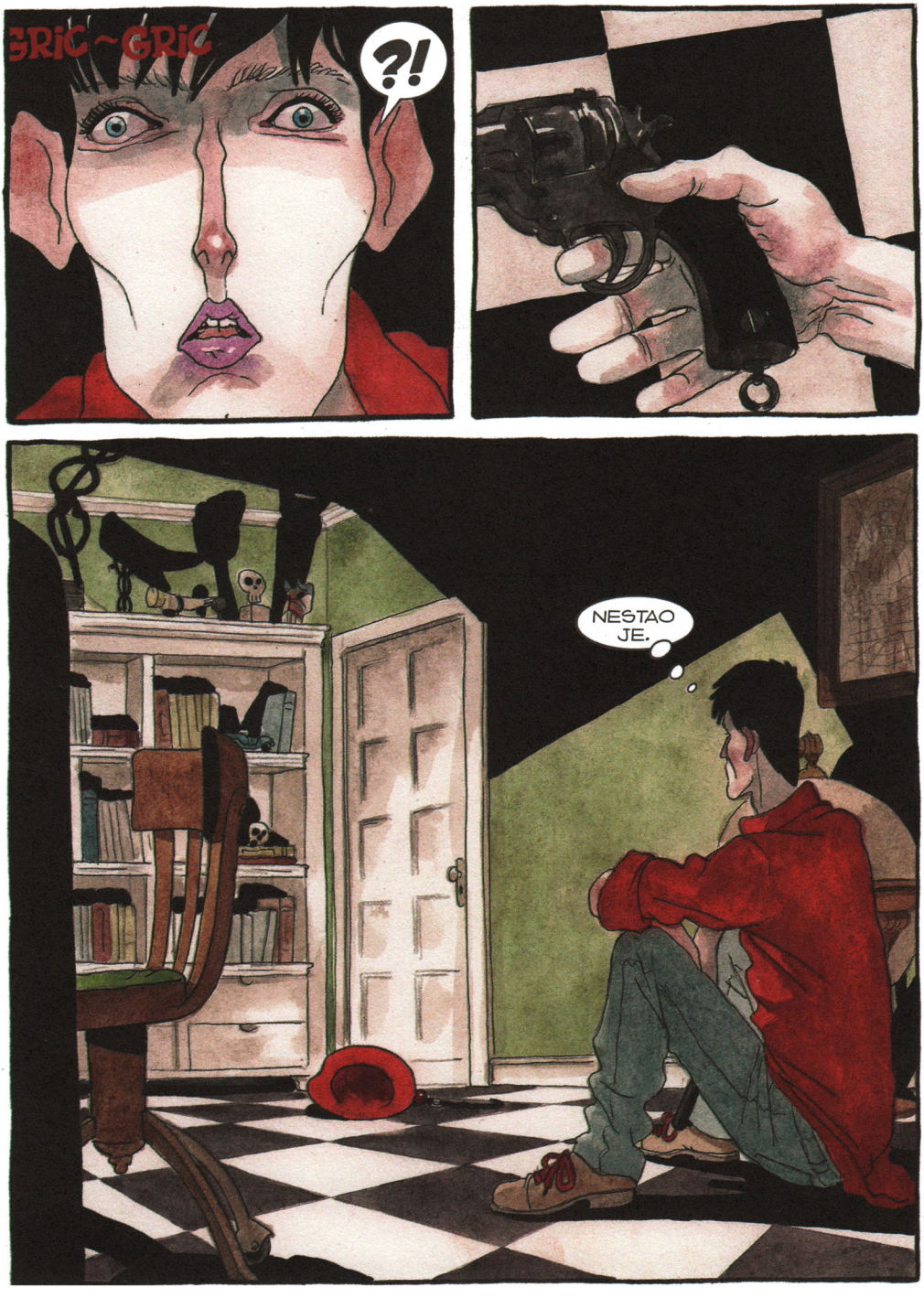
GRIC~GRIC
?!
NESTAO JE.

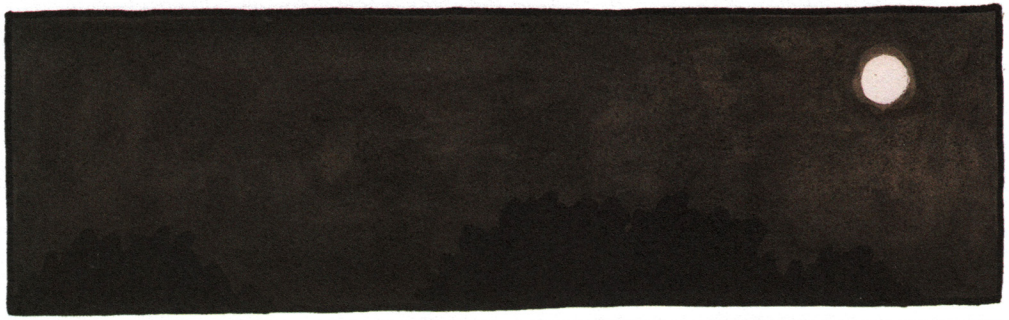

MORAŠ DA BUDEŠ STRPLJIVA, LJUBAVI...

...IZGUBIO JE MAJKU PRE NEKOLIKO MESECI.

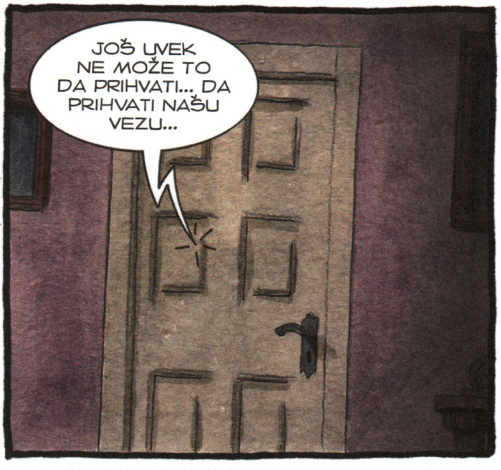
JOŠ UVEK NE MOŽE TO DA PRIHVATI... DA PRIHVATI NAŠU VEZU...

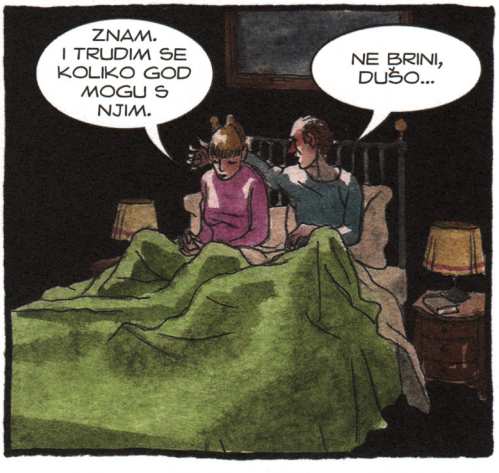
ZNAM. I TRUDIM SE KOLIKO GOD MOGU S NJIM.
NE BRINI, DUŠO...

...SAMO MU TREBA VREMENA. ON JE JOŠ DETE.

GLADAN...
GRIC~GRIC~GRIC~
KRAJ
EPIZODE

VIČEM.
JOŠ JEDNOM.
IMA LI KOGA?!
UPOMOĆ!
JOŠ JAČE.
ČUJE LI ME IKO?!
UZALUD JE.
SVE JE UZALUD.
KLAUSTROFOBIJA
PIŠE I CRTA: AKA B

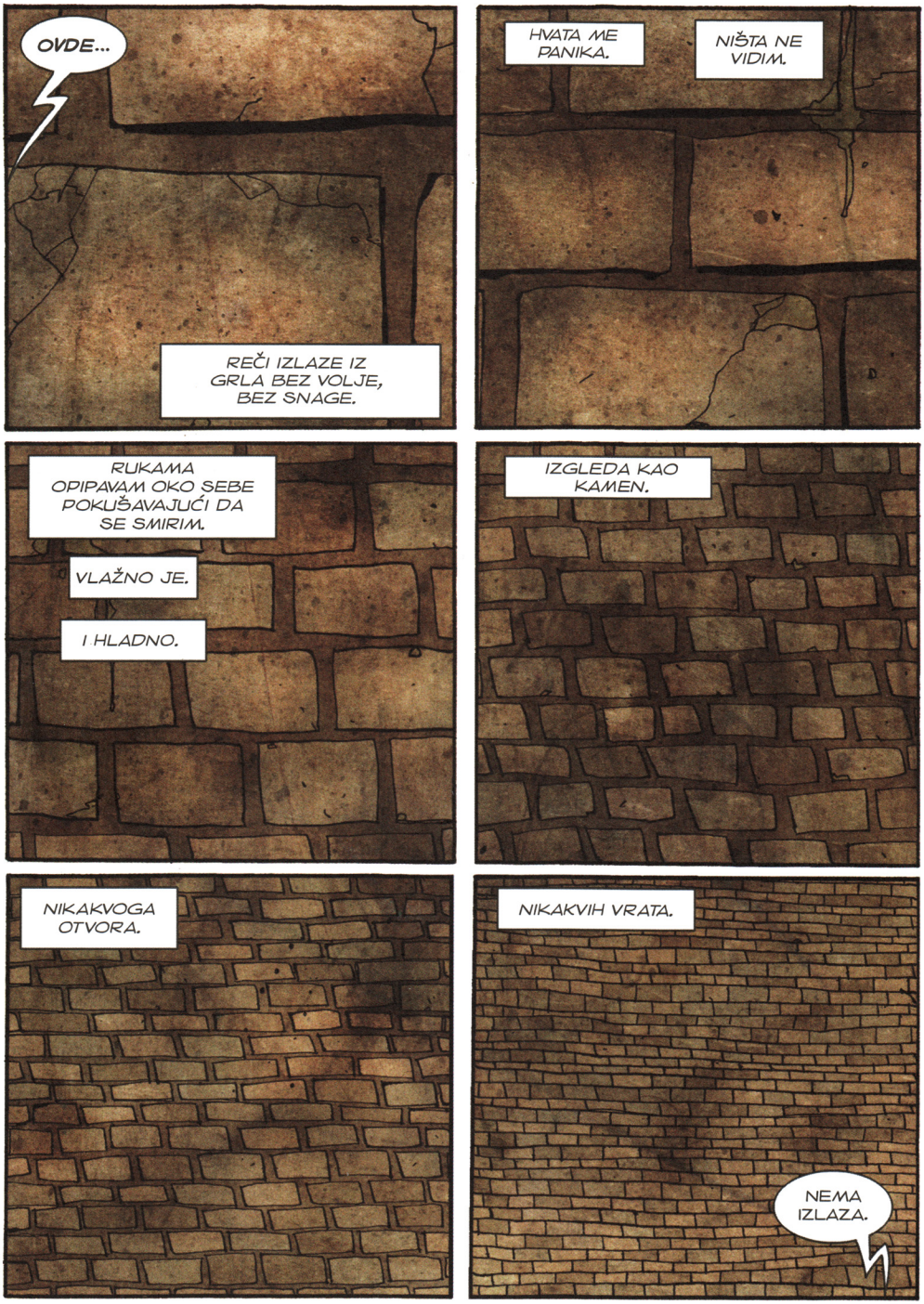
OVDE...
REČI IZLAZE IZ GRLA BEZ VOLJE, BEZ SNAGE.
HVATA ME PANIKA.
NIŠTA NE VIDIM.
RUKAMA OPIPAVAM OKO SEBE POKUŠAVAJUĆI DA SE SMIRIM.
VLAŽNO JE.
I HLADNO.
IZGLEDA KAO KAMEN.
NIKAKVOGA OTVORA.
NIKAKVIH VRATA.
NEMA IZLAZA.

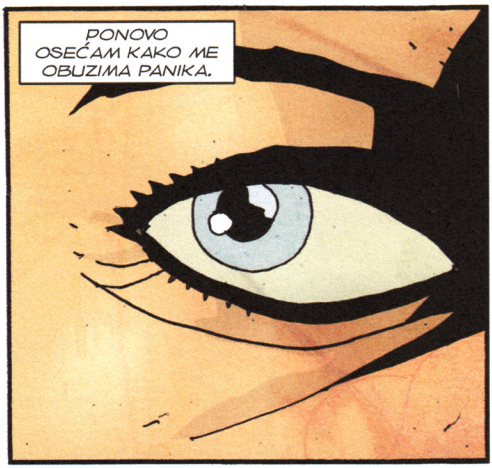
PONOVO OSEĆAM KAKO ME OBUZIMA PANIKA.

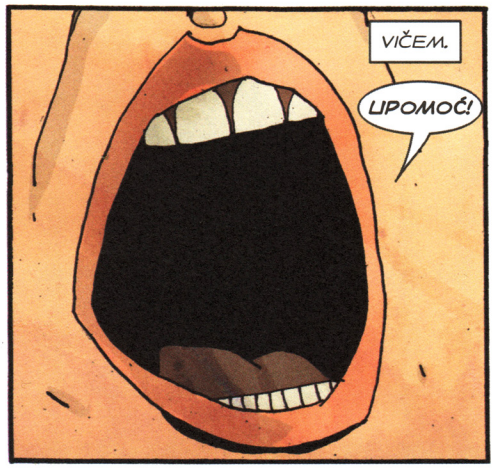
VIČEM.
UPOMOĆ!

JOŠ JEDNOM, ALI UZALUD.

SRCE ĆE MI PREPUĆI.
NE MOGU DA DIŠEM.

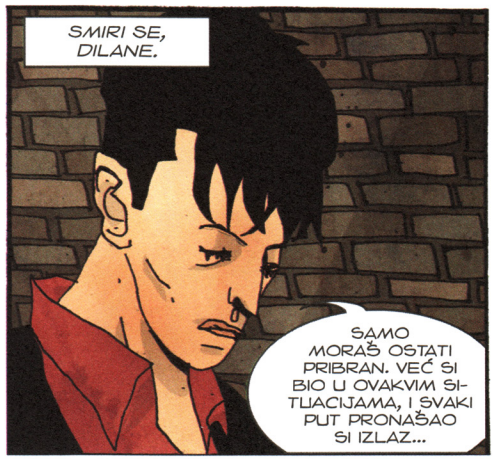
SMIRI SE, DILANE.
SAMO MORAŠ OSTATI PRIBRAN. VEĆ SI BIO U OVAKVIM SITUACIJAMA, I SVAKI PUT PRONAŠAO SI IZLAZ...

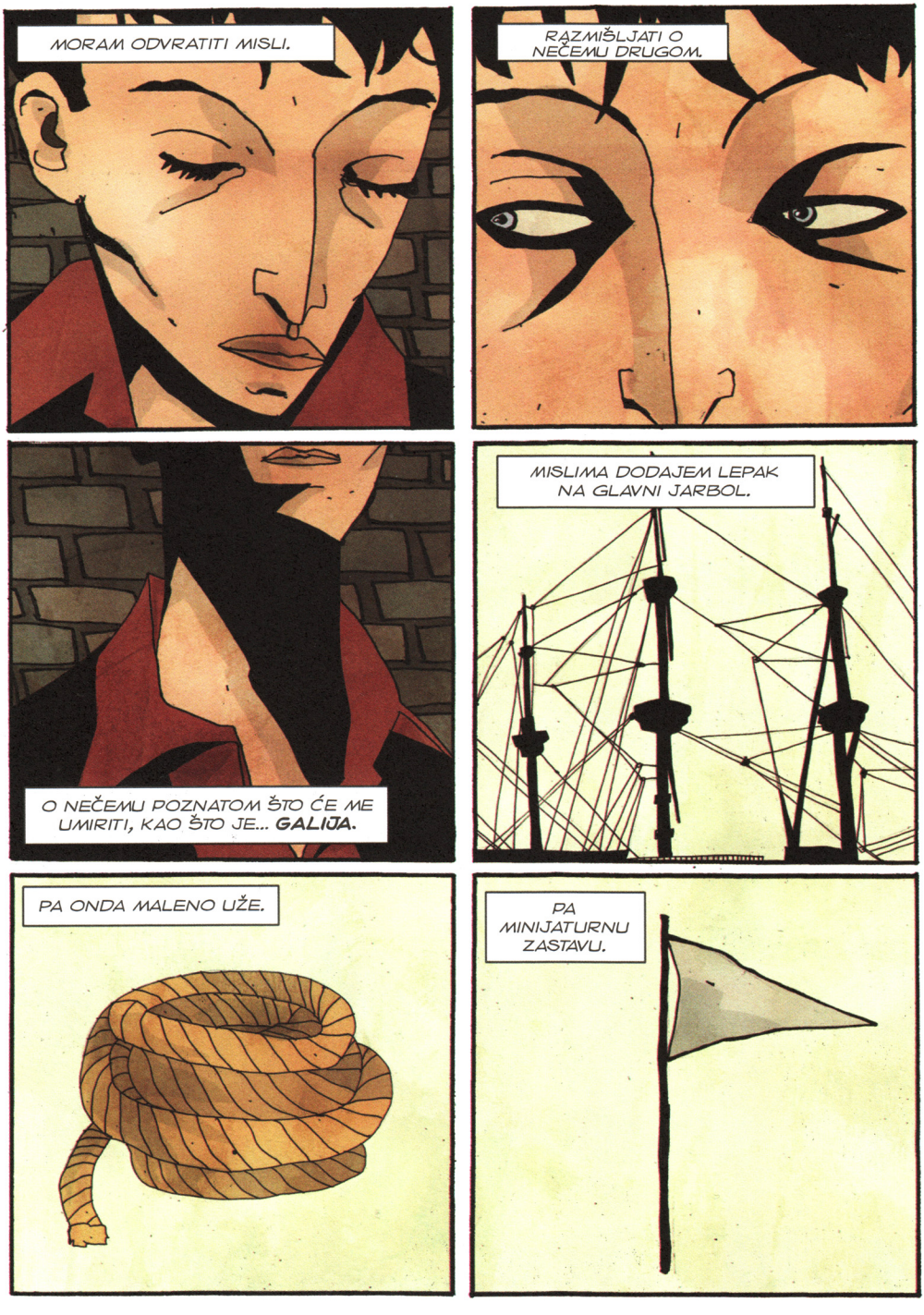
MORAM ODVRATITI MISLI.
RAZMIŠLJATI O NEČEMU DRUGOM.
O NEČEMU POZNATOM ŠTO ĆE ME UMIRITI, KAO ŠTO JE... GALIJA.
MISLIMA DODAJEM LEPAK NA GLAVNI JARBOL.
PA ONDA MALENO UŽE.
PA MINIJATURNU ZASTAVU.

UPALILO JE.
UPALILO JE.
KAD STAVLJAM SVAKI DEO NA SVOJE MESTO, TO ME UMIRUJE.
OČI SU SE U MEĐUVREMENU NAVIKLE NA MRAK.
ODOZGO DOPIRE NEKO SLABAŠNO SVETLO.
BOŽE MOJ.
PA TO JE MESEC.
JA SAM U RUPI.

PANIKU KOJA ME JE OBUZELA ČIM SAM TO SPOZNAO UBLAŽILA JE OVA SVETLOST MESECA.
ČINI MI SE, ZGREJALA ME JE.
SHVATAM TEK SADA DA SAM ČITAV.
NISAM POVREĐEN.
NISAM PAO, NITI ME JE NEKO GURNUO ODOZGO.
NEKO ME JE SPUSTIO NA DNO BUNARA.

ALI KO? TOKOM SVIH OVIH GODINA STEKAO SAM TOLIKO NEPRIJATELJA DA NE VREDI NI RAZMIŠLJATI.
MOGAO BI BITI BILO KO.
MOŽDA NEKO KOGA NIKADA NISAM NI VIDEO.
NEKO KOME NISAM NIŠTA NAŽAO UČINIO.
NEKO KO JE PROČITAO U NOVINAMA DA SAM ŠARLATAN ŠTO VARA NAIVNE.
NEKO KO JE OD-LUČIO DA SÂM SPRO-VEDE PRAVDU.

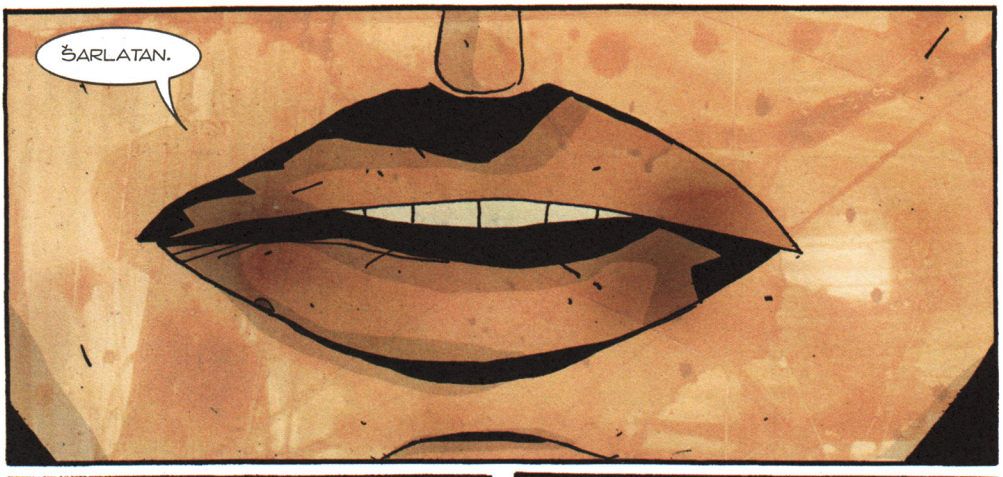
ŠARLATAN.

MOGLO BI SE REĆI DA JE U PRAVU.

ZARAĐUJEM NOVAC NA IRACIONALNIM STRAHOVIMA LJUDI.

OSLOBAĐAM IH OD DUHOVA U KOJE NI SAM NE VERUJEM. KOLIKO JE ONIH KOJIMA SAM ZAISTA POMOGAO?

ČINI MI SE KAO DA ME MESEC NEMO OSUĐUJE.

MOŽDA BI TREBALO DA SE IZVINIM, ALI GLAS NE IZLAZI IZ MENE.
POKUŠAVAM DA SKRENEM MISLI.
ZAHVALJUJUĆI OVOJ SVETLOSTI, SADA MOGU DA VIDIM POD.
NIJE OD KAMENA KAO ZIDOVI.
NI OD ZEMLJE.
IMA TRAVE, MAHOVINE, ČAK I PEČURAKA.

ALI NE BIH MOGAO DA KOPAM RUKAMA I IZAĐEM S ONE STRANE PLANETE SAMO DA BIH USTANOVIO HODAJU LI KINEZI NAGLAVAČKE, KAKO BI REKAO GRUČO DA JE OVDE.

MORA DA ME TRAŽI.
GRUČO...

VEROVATNO JE POZVAO BLOKA, REKAO MU DA JE KONAČNO GAZDA U KUĆI...

...I PREDLOŽIO DA MU POSTANE POMOĆNIK, SAD KADA JE STARI NAJZAD OTIŠAO U PENZIJU.

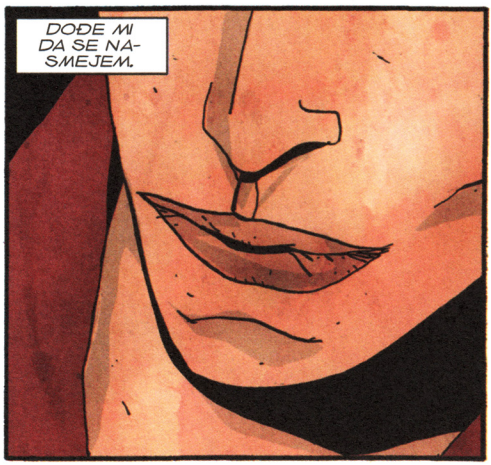
DOĐE MI DA SE NA-SMEJEM.

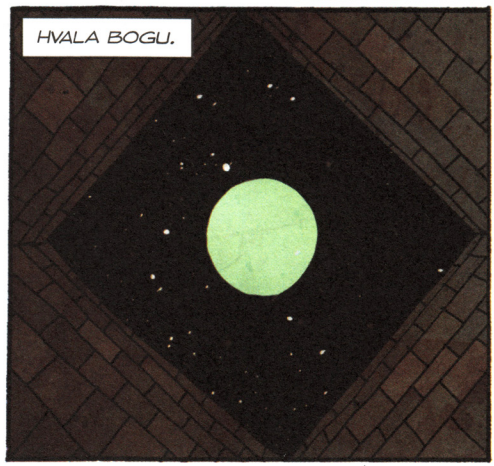
HVALA BOGU.

DOBRI STARI GRUČO... OŽENIO BIH SE NJIME DA NEMA ONE BRKOVE.
HVALA BOGU.
SADA SAM SMIREN.
JEDINO RAZUMNO ŠTO BIH MOGAO DA URADIM JESTE SAČEKATI DA NOĆ PROĐE.
NADATI SE DA ĆE, KADA SVANE, NEKO DOĆI DA ME SPASE.
NE DOZVOLITI DA ME SAVLADA STRAH.
KAO DA JE TO LAKO.
MORAM DA SKRENEM MISLI.
DA RAZMI-ŠLJAM O NEČE-MU DRUGOM.

ZA GRUČA VAŽI ONO ŠTO JE ARISTOFAN GOVORIO O ŽENAMA.
NE MOŽEŠ DA ŽIVIŠ S NJIMA, A NI BEZ NJIH.
ŽENE...
MOGAO BIH DA OKUPIRAM MISLI RAZMIŠLJAJUĆI O SVIMA NJIMA.
PRVA KOJA MI PADA NA PAMET JE BRI.
BRI.
ALI TA MISAO JE PREVIŠE SNAŽNA. PREVIŠE TUŽNA.
PREVIŠE BOLNA.

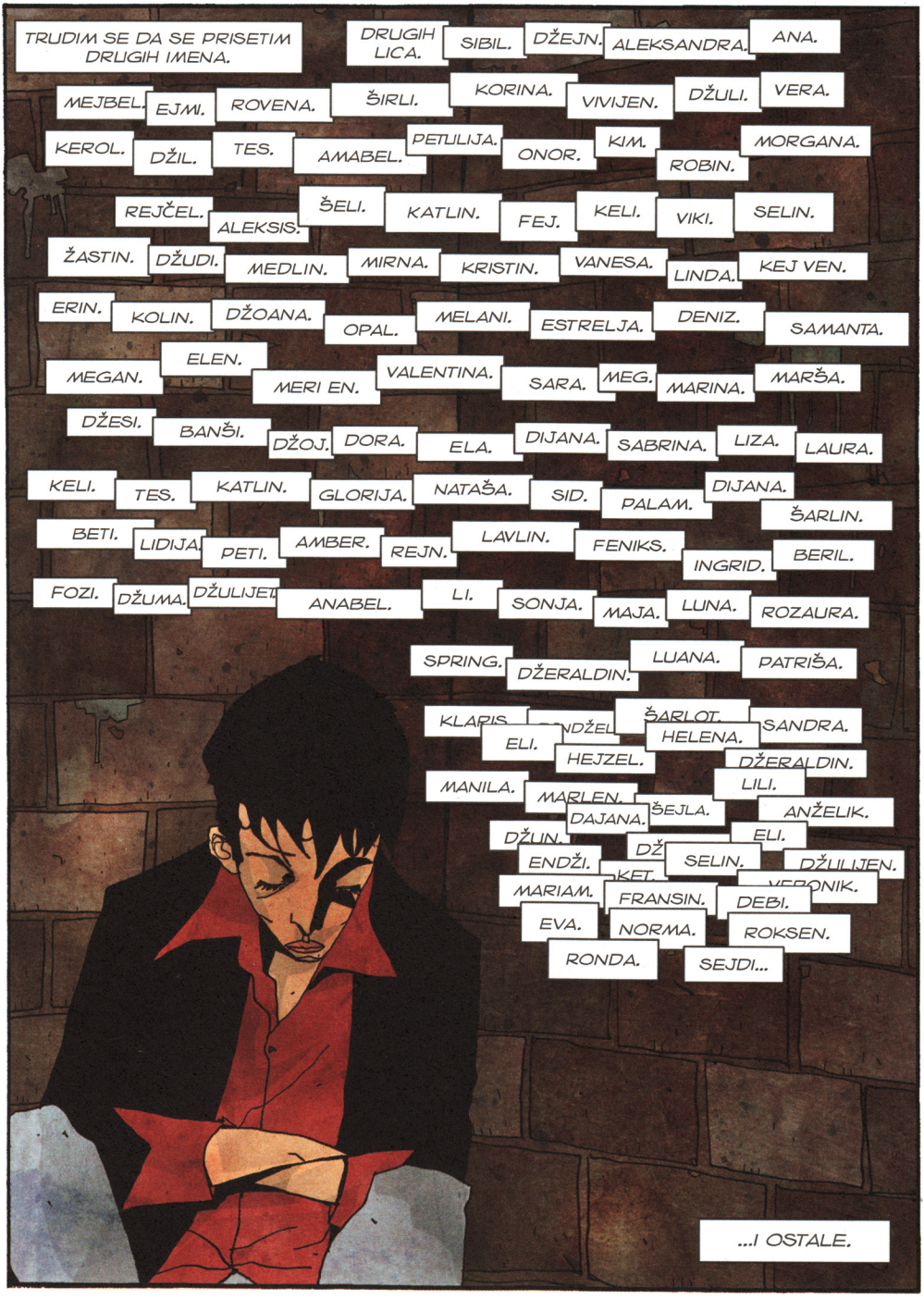
TRUDIM SE DA SE PRISETIM DRUGIH IMENA.
DRUGIH LICA.
SIBIL.
DŽEJN.
ALEKSANDRA.
ANA.
MEJBEL.
EJMI.
ROVENA.
ŠIRLI.
KORINA.
VIVIJEN.
DŽULI.
VERA.
KEROL.
DŽIL.
TES.
AMABEL.
PETULIJA.
ONOR.
KIM.
ROBIN.
MORGANA.
REJČEL.
ALEKSIS.
ŠELI.
KATLIN.
FEJ.
KELI.
VIKI.
SELIN.
ŽASTIN.
DŽUDI.
MEDLIN.
MIRNA.
KRISTIN.
VANESA.
LINDA.
KEJ VEN.
ERIN.
KOLIN.
DŽOANA.
OPAL.
MELANI.
ESTRELJA.
DENIZ.
SAMANTA.
MEGAN.
ELEN.
MERI EN.
VALENTINA.
SARA.
MEG.
MARINA.
MARŠA.
DŽESI.
BANŠI.
DŽOJ.
DORA.
ELA.
DIJANA.
SABRINA.
LIZA.
LAURA.
KELI.
TES.
KATLIN.
GLORIJA.
NATAŠA.
SID.
PALAM.
DIJANA.
ŠARLIN.
BETI.
LIDIJA.
PETI.
AMBER.
REJN.
LAVLIN.
FENIKS.
INGRID.
BERIL.
FOZI.
DŽUMA.
DŽULIJET
ANABEL.
LI.
SONJA.
MAJA.
LUNA.
ROZAURA.
SPRING.
DŽERALDIN.
LUANA.
PATRIŠA.
KLAPIS
ŠARLOT.
SANDRA.
ELI.
HELENA.
HEJZEL.
DŽERALDIN.
MANILA.
MARLEN.
LILI.
DAJANA.
ŠEJLA.
ANŽELIK.
DŽUN.
ELI.
ENDŽI.
SELIN.
DŽULIJEN.
MARIAM.
FRANSIN.
DEBI.
EVA.
NORMA.
ROKSEN.
RONDA.
SEJDI...
...I OSTALE.

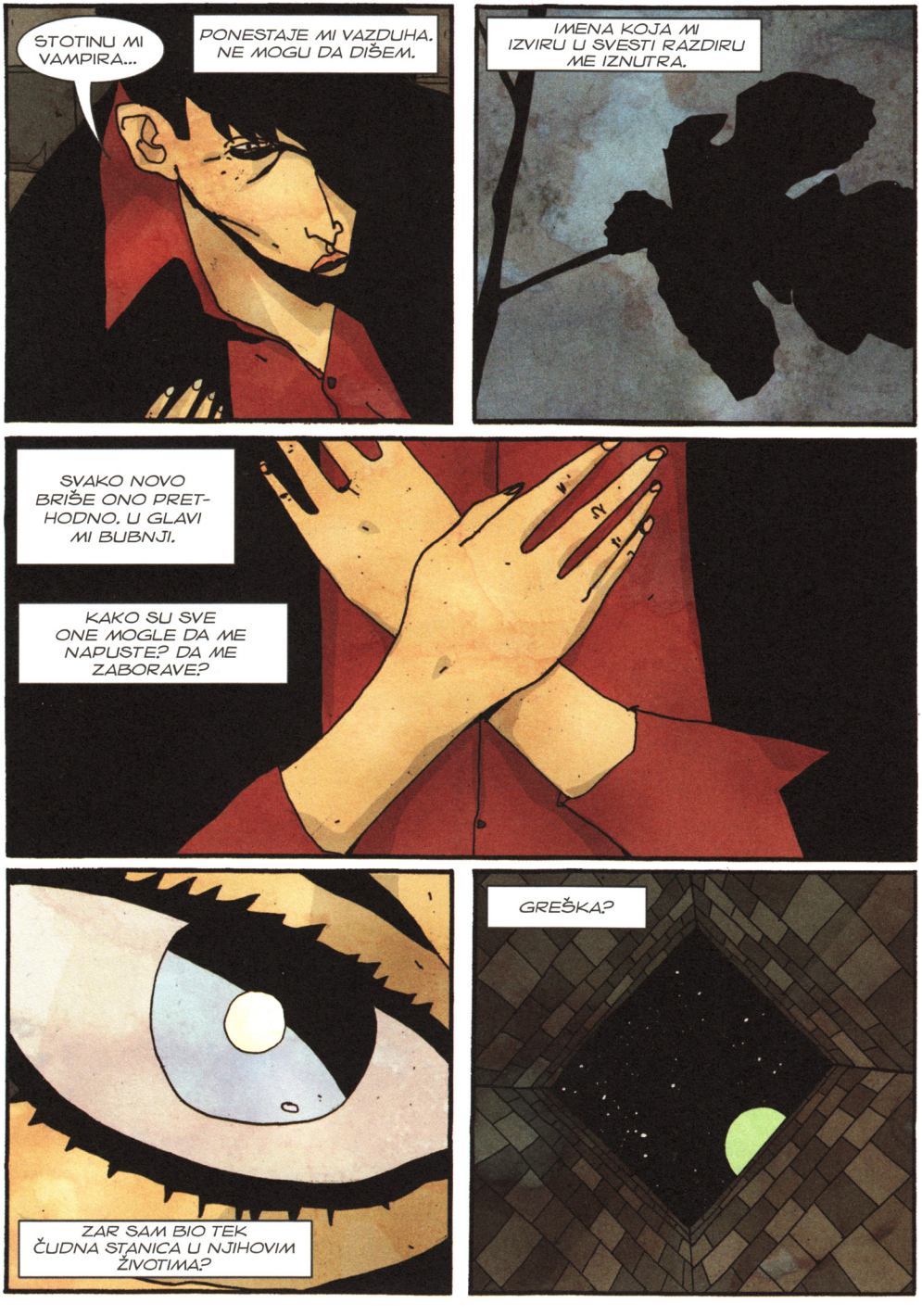
STOTINU MI VAMPIRA...
PONESTAJE MI VAZDUHA. NE MOGU DA DIŠEM.
IMENA KOJA MI IZVIRU U SVESTI RAZDIRU ME IZNUTRA.
SVAKO NOVO BRIŠE ONO PRETHODNO. U GLAVI MI BUBNJI.
KAKO SU SVE ONE MOGLE DA ME NAPUSTE? DA ME ZABORAVE?
ZAR SAM BIO TEK ČUDNA STANICA U NJIHOVIM ŽIVOTIMA?
GREŠKA?

MESEČEVA SVETLOST SE GUBI. USKORO, SVE ĆE BITI CRNO.
MORAM DA SE SMIRIM. DA DIŠEM.

MORAM NEŠTO DA POPIJEM.
SAMO ČAŠU...

ŠTA MI JE?
NE.

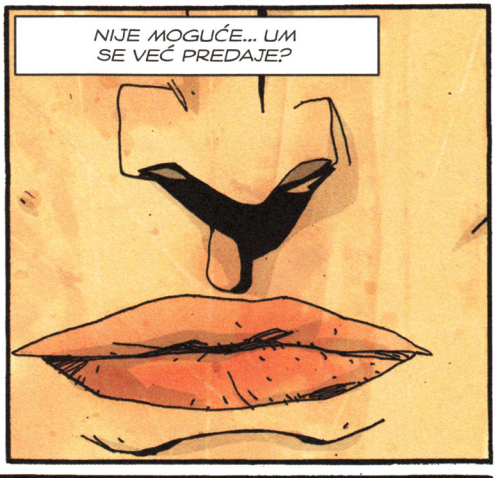
NIJE MOGUĆE... UM SE VEĆ PREDAJE?

KOLIKO DUGO SAM OVDE?
ČINI MI SE KAO DA JE PROŠLA CELA VEČNOST.

LORD VELS MI JE JEDNOM REKAO DA MI RAZMIŠLJAMO O VEČNOSTI KAO O NEKOM VEOMA DUGOM VREMENSKOM PERIODU, DOK U STVARNOSTI NIJE TAKO.
BESKONAČNOST JE ODSUSTVO VREMENA.
NADASVE.
I IZNAD SVEGA.
HE-HE-HE!
U REDU.
TO JE TO.
POČINJEM DA LUDIM.

SEĆAM SE KAKO SAM JEDNOG DANA PRODAO SVE PLOČE ČARLIJA PARKERA DA BIH KUPIO PIĆE.
KAKAV IDIOT.
BIO SAM POTPUNI ROB ALKOHOLA. KAO ŠTO SAM ROBOVAO I POSLU U POLICIJI.
KAO ŠTO ROBUJEM I SAD.
OVDE. U OVOM BLINARU.
BEZ IZLAZA.

KAKVA IRONIJA. BAŠ JA, KOJI SE UVEK PENJEM STEPENICAMA KAKO NE BIH OSTAO ZAROBLJEN U LIFTU.

KAKVA BI IRONIJA BILA UMRETI OVDE.

ČUDNO. TE ME MISLI NE UZNEMIRUJU.

NEMA STREPNJE. MOŽDA SAM NAUČIO DA SE OBUZDAM.

ILI SAM SAMO PRIHVATIO KRAJ.

MOŽDA ĆE PROĆI DANI DOK ME NE PRONAĐU. MOŽDA I NEDELJE.

MOGAO BIH DA POSISAM VODU SA ZIDOVA KAKO NE BIH DEHIDRIRAO.

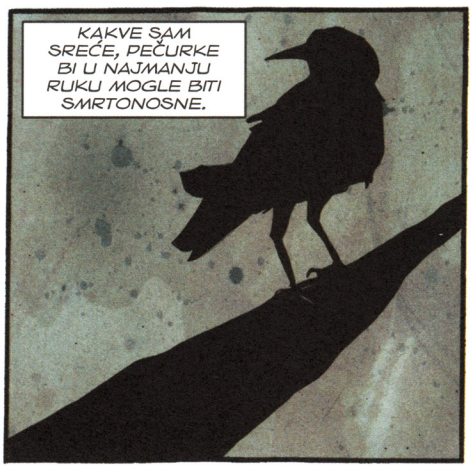
KAKVE SAM SREĆE, PEČURKE BI U NAJMANJU RUKU MOGLE BITI SMRTONOSNE.

ČUDNO. JEDAN DEO MENE TO NAPROSTO PRIŽELJKUJE.

NE MOGU ZAMISLITI NIŠTA GORE NEGO BOGA KOJI TI NE DOPUŠTA DA ŽIVIŠ.
NITI DA UMREŠ.

SAMO DA ČEKAŠ.
UVEK U ISTOJ TAČKI.

NEPOKRETAN.
BEZ SVEGA.

SADA JE BOLJE.
VODA JE, NA SVU SREĆU, DOBRA.
MOGU DA IZDRŽIM.
MORAM DA IZDRŽIM.
NEĆU UMRETI.
NE SADA.
NE OVDE.

KOLIKO DUGO MOGU DA IZDRŽIM BEZ HRANE?
NEGDE SAM PROČITAO DA ČOVEK MOŽE ŽIVETI BEZ HRANE I SEDAM DANA.
TRI DANA BEZ VODE.
A NIJEDAN DAN BEZ **PRIČE**.
PRIČE SU NAM POTREBNE DA BISMO PREŽIVELI.

DOK OVDE SEDIM, ČINI MI SE DA JE ČITAV MOJ ŽIVOT BIO JEDNA PRIČA.
MOJE REČI.
MOJE USPOMENE.
NIŠTA DRUGO JA NISAM NEGO PRIČE U MOJOJ GLAVI.
ČAK I ZAKONI, MATEMATIKA, SVETO PISMO... SVE SU TO SAMO PRIČE...
...U KOJE SMO REŠILI DA VERUJEMO.

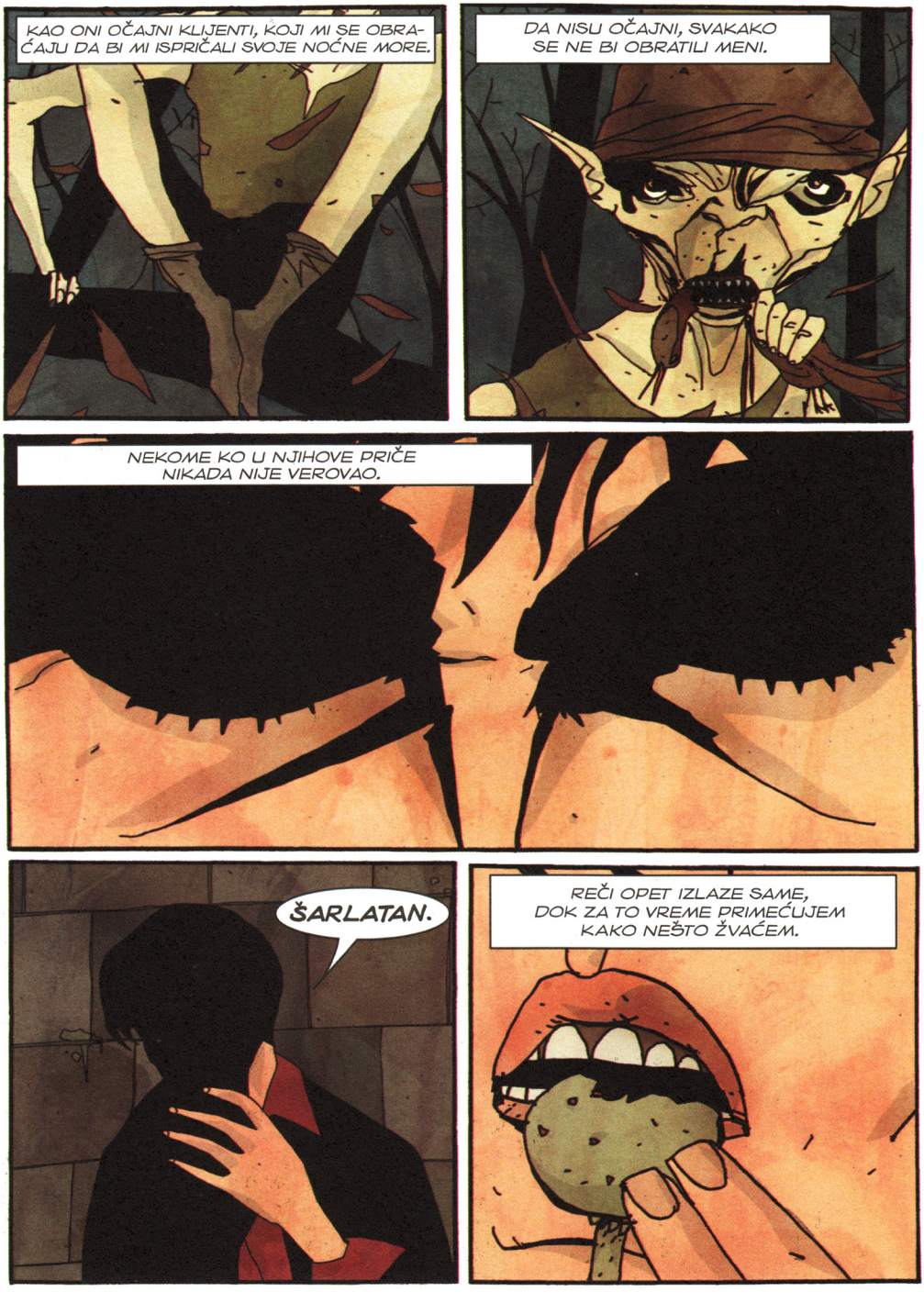
KAO ONI OČAJNI KLIJENTI, KOJI MI SE OBRAĆAJU DA BI MI ISPRIČALI SVOJE NOĆNE MORE.
DA NISU OČAJNI, SVAKAKO SE NE BI OBRATILI MENI.
NEKOME KO U NJIHOVE PRIČE NIKADA NIJE VEROVAO.
ŠARLATAN.
REČI OPET IZLAZE SAME, DOK ZA TO VREME PRIMEĆUJEM KAKO NEŠTO ŽVAĆEM.

PEČURKA. POČEO SAM DA JE JEDEM, A DA NISAM NI PRIMETIO.
MORAM POKUŠATI DA JE POVRATIM.
NE MOGU. STOMAK JE PRAZAN.
AKO TREBA DA ME UBIJE, NEKA TO BUDE ŠTO PRE.
DOSADILO MI JE OVO ČEKANJE.

VREME PROLAZI, A NIŠTA SE NE DOGAĐA.
MOŽDA JE PEČURKA BILA JESTIVA.
ILI SAM MOŽDA PREMALO POJEO.
SAMO MALO...
POD SE POMERA.
SVETLOST NA POVRŠINI SE UDALJAVA.
AH!
REČI STVARAJU SLIKE KOJE NE MOGU DA KONTROLIŠEM.
OBLICI NASTALI OD SVETLOSTI I METALNIH ZVUKOVA.
MISLI SE RAZBIJAJU U PARAMPARČAD.

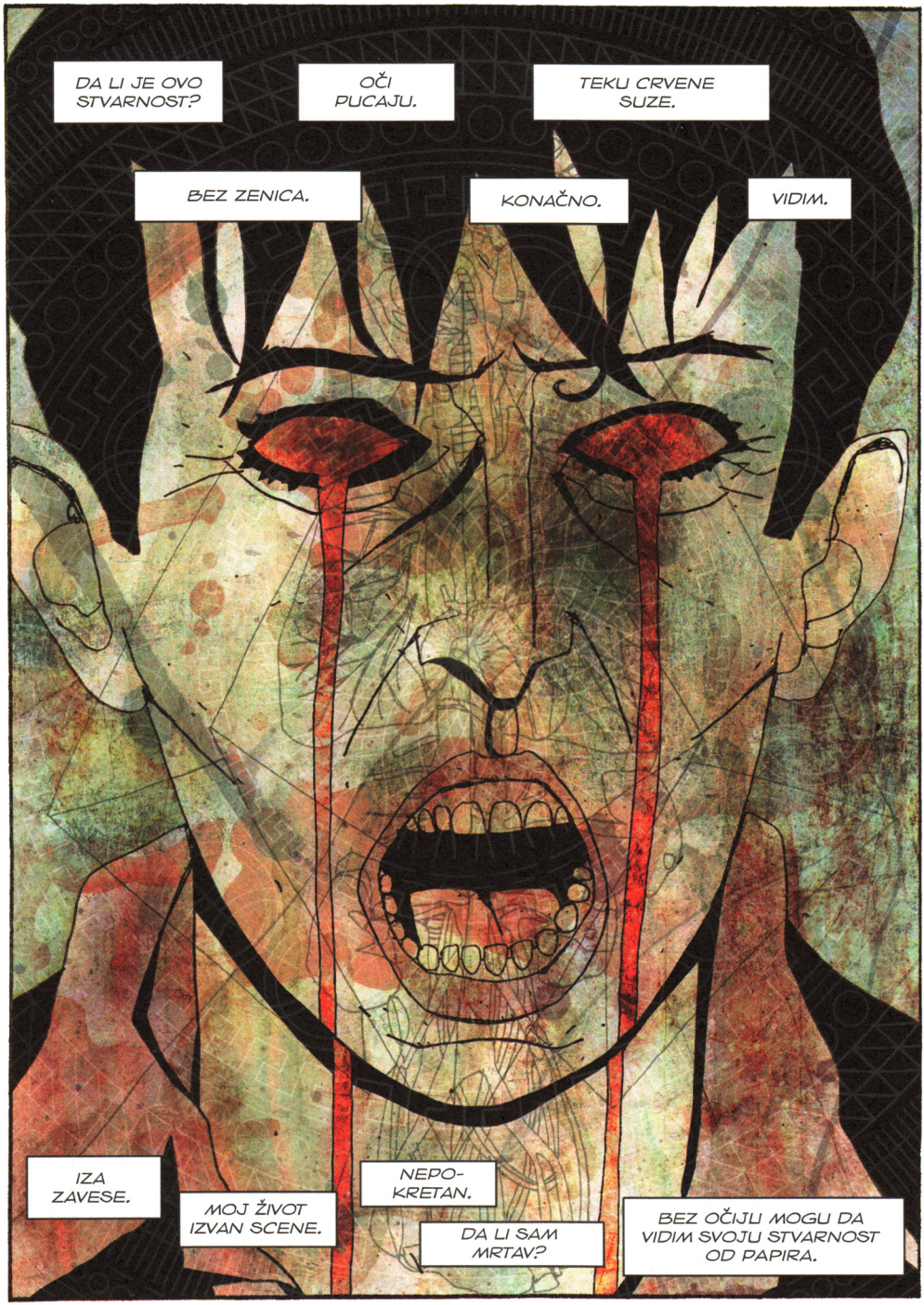
DA LI JE OVO STVARNOST?
OČI PUCAJU.
TEKU CRVENE SUZE.
BEZ ZENICA.
KONAČNO.
VIDIM.
IZA ZAVESE.
MOJ ŽIVOT IZVAN SCENE.
NEPO-KRETAN.
DA LI SAM MRTAV?
BEZ OČIJU MOGU DA VIDIM SVOJU STVARNOST OD PAPIRA.

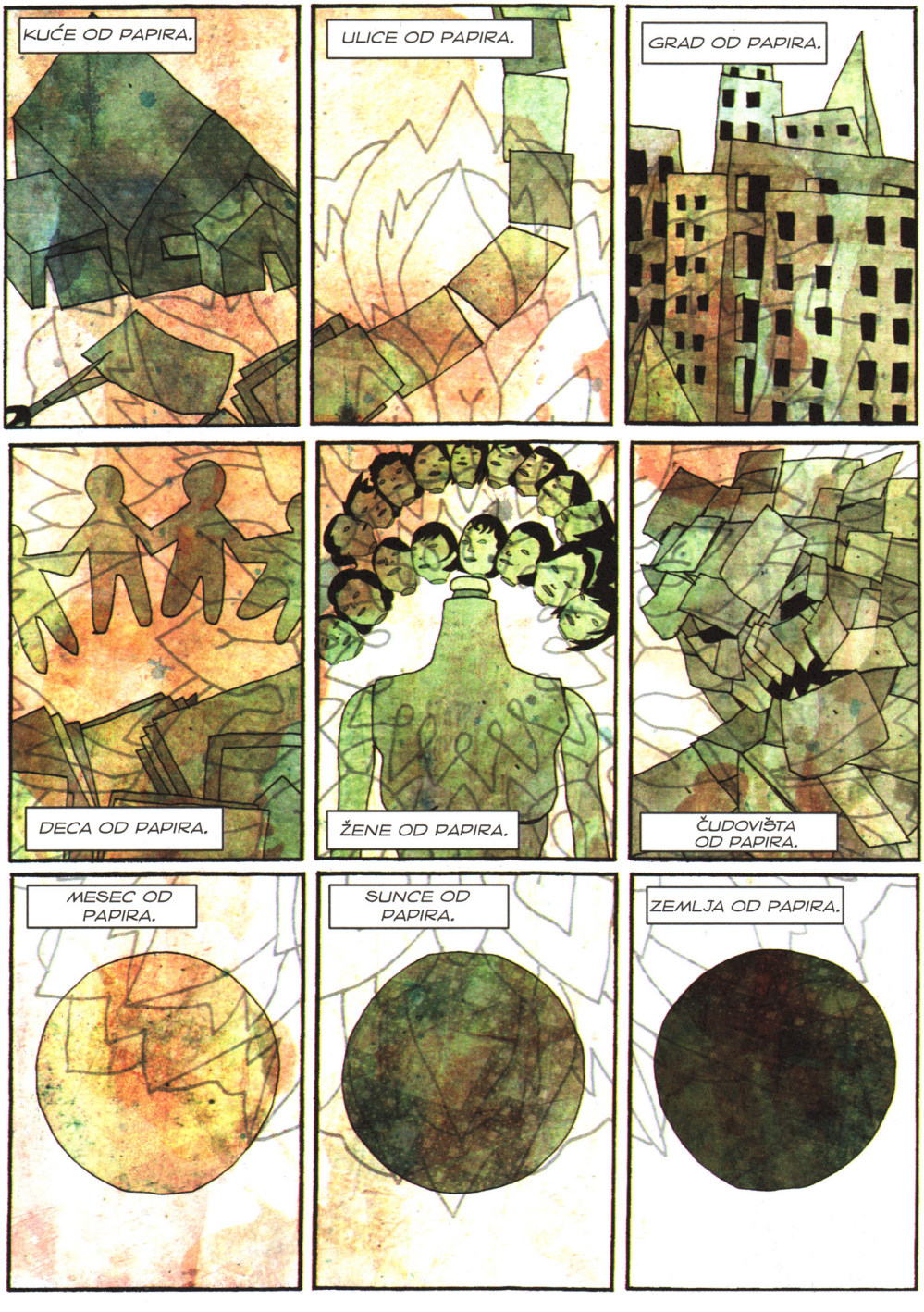
KUĆE OD PAPIRA.
ULICE OD PAPIRA.
GRAD OD PAPIRA.
DECA OD PAPIRA.
ŽENE OD PAPIRA.
ČUDOVIŠTA OD PAPIRA.
MESEC OD PAPIRA.
SUNCE OD PAPIRA.
ZEMLJA OD PAPIRA.

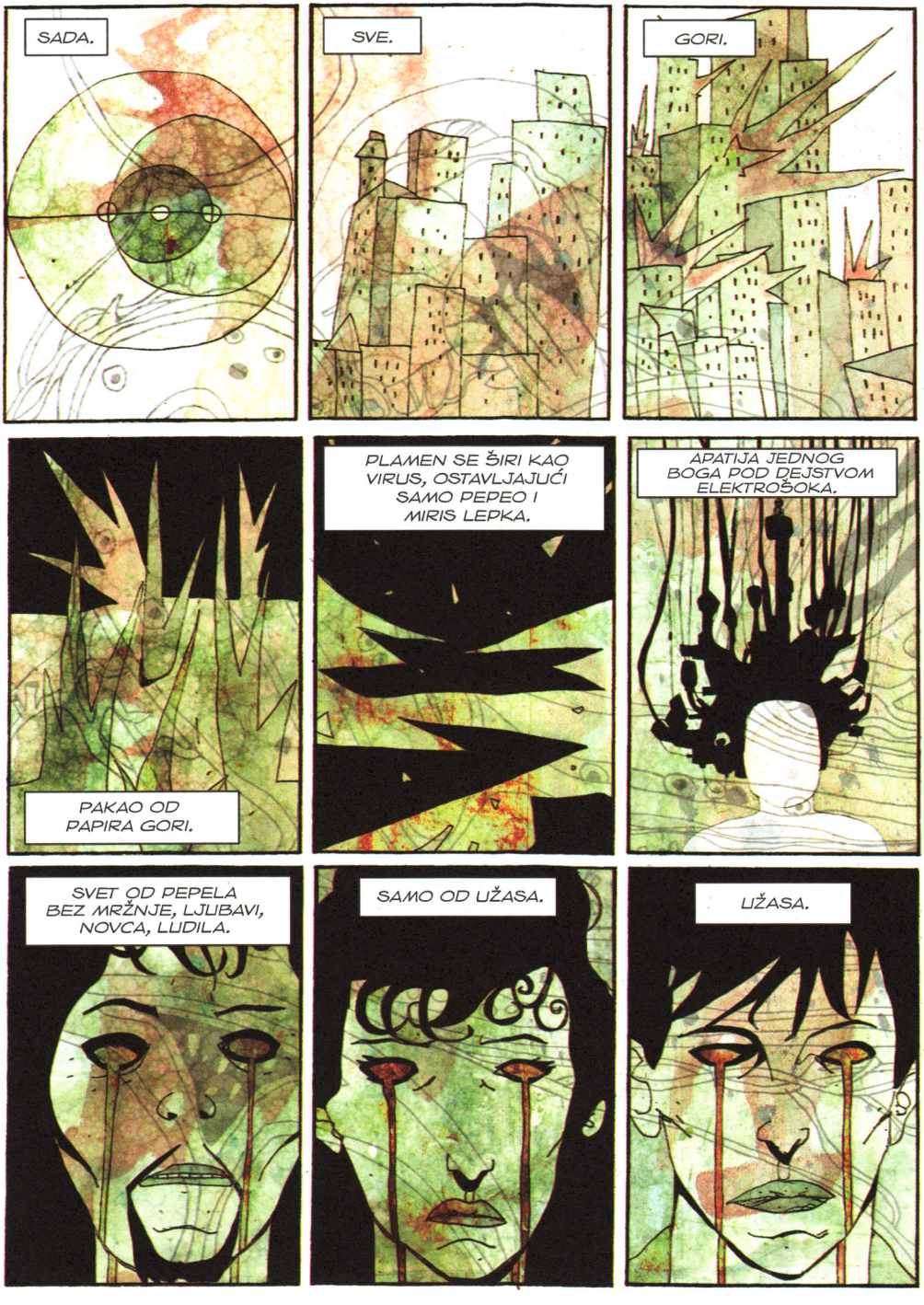
SADA.
SVE.
GORI.
PAKAO OD PAPIRA GORI.
PLAMEN SE ŠIRI KAO VIRUS, OSTAVLJAJUĆI SAMO PEPEO I MIRIS LEPKA.
APATIJA JEDNOG BOGA POD DEJSTVOM ELEKTROŠOKA.
SVET OD PEPELA BEZ MRŽNJE, LJUBAVI, NOVCA, LUDILA.
SAMO OD UŽASA.
UŽASA.

TO JE MOJ ŽIVOT, KOJI SE PONAVLJA POD VEĆ DOSADNIM IZGOVOROM DA JE BESKONAČAN.
BESKONAČNOST NIJE DUGI VREMENSKI PERIOD.
TO JE VREME BEZ VREMENA.
I DALJE SAM OVDE. U BUNARU.
SVE JE SAMO HALUCINACIJA.
PEČURKA.
OTROVNA.
OTROVAN SAM.

TO JE SAMO MOJ UM.
MESTO IZ KOJEG NE ŽELIM DA IZAĐEM.
UŽASI OD KOJIH NE USPEVAM DA SE OSLOBODIM.
PREVIŠE STVARI SAM POTISNUO.
BIRAO SAM DA IH IZBRIŠEM.
DA BIH NASTAVIO DALJE.
DA BIH PREŽIVEO.

ZORA PONOVO SVIĆE.
KRAJ EPIZODE

OKO PRSTA (IZVODNIK)

Noć je. Svirka je bila dobra, sad još samo treba doputovati kući. Imam ukadriranu brzopromičuću noć u staklu, razmišljam o novom broju *Biblioteke Obojeni program* i onoj staroj mladenovićevskoj istini da se može ostati isti samo putem promene. Noćas treba pisati o toj veličanstvenoj trijadi drugačijosti: Auzonija, Marko Gali i Aka B. Napokon. Ponovo pasija. Ima već koja godina kako sedim na dnu bunara svoje zaljubljenosti u avanture istraživača noćnih mora, zarobljen neinspirativnim pričama; ja sam šarlatan: pišem uvodnike za epizode koje mi se ne dopadaju i odobrovoljavam čitaoce da se iole zabave tim skubi-duovskim proceduralom – samo se čeka da Dilan skine masku čudovišta sa sasvim stvarnog ubice, nakon čega dođe (uvek isti) obrt posle obrta: scena koja nam pokaže da je natprirodnog elementa tu ipak bilo. I sve tako. Zarađujem honorar na iracionalnoj zavisnosti, svojoj i tuđoj, od trideset godina starog serijala ugušenog u klišetiranosti i jednoj pogubnoj uredničkoj viziji. Predano radim na gručovim igrama rečima, pokušavam da blago poetizujem suvoparne rečenice nenadahnutih scenarista, ne bi li se bar pokatkad desila ona magija kojom Vinaver oplemenjuje i inače sjajnog Rablea; daleko sam od ingenioznog Vinavera, pride nemam posla sa rableima. Ipak: „Kad stavljam svaki deo na svoje mesto, to me umiruje." – kaže Aka B kroz svog Dilana. I kaže još toliko toga. Koliko je puta u serijalu pomenut Dilanov alkoholizam? Nebrojeno. I niko se nije dosetio da napiše jednu tako jednostavnu, istinski životnu rečenicu kao što je ova: „Sećam se kako sam jednog dana prodao sve ploče Čarlija Parkera da bih kupio piće. Kakav idiot." Taj maleni uvid u jedno posrnuće čini se stvarnijim od polovine nategnutih scena koje su nam, tokom godina i decenija, htele reći kako se Dilan Dog mučio s porokom. Nije ga trebalo terati na ivicu ludila niti pred Gavranovu presudu, nije trebalo divni sklavijevski postmodernizam silovati kvazirealizmom, krpiti „rupe u kontinuitetu" (možeš misliti, postmodernizam ima rupe otud što se, valjda, Sklaviju omaklo) da bi se ovaj junak tobože „racionalizovao": trebalo mu je, ako se već o tome priča, samo dozvoliti da izgovori nešto što naprosto jeste *stvarno, ljudski.* A onda i sve to sa Dilanom i ženama. Ne izgleda li prokleto upečatljivo videti Dilana zgrčenog na dnu bunara kako ponavlja u sebi tolika, tolika imena, u kadru koji zauzima celu tablu, „izobličenog" grafičkom stilizacijom jednog drugačijeg autora? Koliki će samo čitalac dići glas da su to puke žvrljotine, i to je to: sva će se priča o ovoj priči pretvoriti u prazno „meni je i Pikaso bezvezan, samo ludak u njemu vidi virtuoza" nagvaždanje, savršeno propuštajući da primeti kako nas se iste stvari ponovo tiču čim se pojavnost samo malo izmesti iz šina. U tome je stvar, zato nas se i *Planeta mrtvih* tiče: izmeštanje. Pa kad može narativno, zašto ne bi i ovako, grafički? Neko će primetiti da su scenaristi već stoput ovako preslišavali i maltretirali Dilana, terali ga da se suočava sa sobom, šta će nam još jedna takva priča? Tačno, to joj je otežavajuća okolnost. Ali način, način! Zaboga, naterati Dilana da mu od otrovne, halucinogene pečuruke oči iscure preko četvrtog zida, tamo gde se dešava mnogo strašniji uvid u sebe i svoj svet: sve je užas od papira. Svet je užas od papira. Sve je samo priča. Ali priče su nam potrebne da bismo živeli. Čist sklavinizam: Sklavi je jednom učinio Dilana poslednjim čovekom na zemlji, taj Dilan pita se u svom dnevniku nije li samo izmišljeni junak čije avanture neko drugi zapisuje. No, tad se samo pita. Ovde *zna odgovor.* „To je moj život, koji se ponavlja pod već dosadnim izgovorom da je beskonačan." A onda i ta brutalna crtica o stanju serijala, o surovim bogovima koji mu ne daju ni da živi, ni da umre, samo da čeka, uvek u istoj tački. Mi od „Posle praga" nismo čitali takve redove. Aka B je u tridesetak stranica sabio godine napora da se Dilan Dog zapita o sebi, i u mnogim segmentima to ispričao lepše. Njegov Dilan shvatio je sve što treba da shvati. I eto nove zore.

Aka B je već objavljivan u Srbiji – potražite njegov strip „Apocalypse pending" u šestom broju časopisa Stripolis

I eto zore i u mojoj vinjeti: prozoru improvizovane radne sobe, koja je zapravo kuhinja. Nema više klaustrofobije kombija, kucam ove redove od kuće, i to baš iz prostorije koja je i kod drugog Marka, Galija, poprište radnje. A i gladan sam. A i ova kuhinja videla je svašta. Svašta se može pojesti. Pa i sopstvena veza. U redu, Gali nam kaže da je u Dilanovoj kuhinji demon, ali koji? Kakav tačno? Ne da mi se da ga čitam drugačije no po onoj prekookeanskoj frazi *slon u sobi,* tako ga je i sam autor vizualizovao: jednog običnog dana, odjednom, Dilan i njegova devojka zateknu *prećutkivani problem* posred prostorije. Ljudi ga vide tek kad postane onoliki, tako nezgrapan da ga je nemoguće ignorisati; problem u vezi traži da jede, ne može da makne s mesta i kao potencijalnost rešenja, doduše, ima nekakva krila, ali zakržljala i žalosna („Mislim da mu krila služe samo za ukras."). Šta se još kaže? Kad jede, ne čuje se. Kad ga pustiš da te proždire, na površini je mir. Dilan je milosrdan prema problemu, ali kad ostane nasamo s njim, gleda ga i pita se: „Šta da radim s tobom?" I to taj Galijev tuberkulozni, ispijeni, istrošeni Dilan. Devojka pokušava da prenebregne problem kao i toliko parova: seksom; problemu se usta zapušavaju seksualnim pomagalom. Ali Dilan ne može da se opusti: on sada *zna* da demon postoji, da je tu. Devojka spoznaje da je Dilan okupiran problemom (glave im se spajaju u perverznom proždirućem poljupcu), ali ne i rešenjem. Avaj, sledećeg jutra otkrivaju da se Problem – pomerio. Što je uzaludno: pa šta ako se pomerio? I dalje je tu. Samo je voajerisao. Ali te noći, ona je shvatila: stvari se neće rešiti, niti zataškati telesnim sokovima. Odlučuje da ode, ali da se pre toga naruga problemu – *selfijima* kojima svom dečku poručuje: „Evo ti tvoj problem: niti ti možeš da ga (se) rešiš, niti ću ja živeti s njim. Evo ti!" Problemi, međutim, loše podnose ruganje, to je upravo put u propast: Dilan gleda kako mu spodoba konačno proždire ljubav, dovršava poslednje zalogaje, i to na plafonu. Zašto na plafonu? Zato što je sada izvan domašaja. Demon je, kako je i moja kuhinja jednom videla, jeo vezu sve dok je nije pojeo. I sad je napokon sit, kao i onaj krvoločni ulični pas koji epizodiše kroz celu priču. Dilanu ostaju crveni šešir (mda, i porno-rekvizit za usta), onaj gorki suvenir koji svi dobijemo iz ubijenih ljubavi kao uspomenu na nesposobnost da budemo bolji. Ali sitost demona samo je privremena: negde drugde, neki drugi par prelako prelazi preko očiglednosti nekog drugog problema u vezi; muškarac čak misli da ima plan: „Samo mu treba vremena." Pravi vojskovođa. I eto u susednoj sobi, baš tamo gde je poprište problema, gladnog demona. Samo što sad, prigodno, ima kapu Napoleona.

Dan je tu, vreme je da dovršim ovaj tekst. A onda, iznova sve one rutinirane stvari – baktanje nekom epizodom regularne serije, recimo. Prva na listi tričarija: šta obući danas? Dok biram, mislim o Auzonijinoj priči, još jednoj u nizu di-

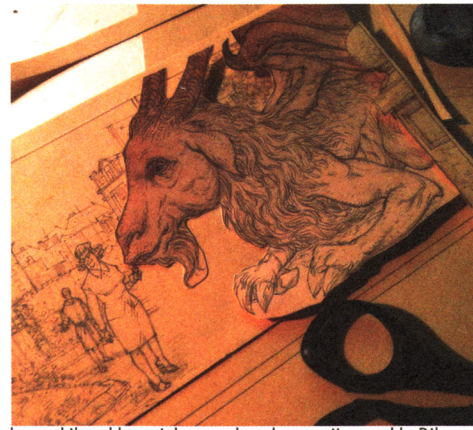

lanovskih paklova: iako smo bar dve verzije porekla Dilanove „uniforme" već dobili, autor predivno drsko rešava da nam ispriča svoju. Šta rekoše u onoj italijanskoj recenziji? Satira sveta mode? Možda: bezbroj istovetnih Klareta stara se da budete originalni na svoj način, ali uvek isto originalni; gomila jaraca biva tlačena kao jeftina radna snaga da bismo dobili savršeni kapitalistički proizvod za sopstvenike boljeg života, a ako koza i laže, rog (par rogova, to jest) ne laže: bezlični gospodin K tu je da vas uveri kako je sve u redu sa ovim svetom, i tek će jednom jedna od Klareta usputaški zaplakati usred tog savršenstva. Hm. Ima toga, ali čini mi se da to nije glavno. Kao da je ova priča pisana nasuprot našoj izreci da odelo ne čini čoveka. Uz fini omaž nadrealisti Magritu, slikaru više puta citiranom u *Dilanu* („Golkonda", „Čovek s polucilindrom") – jedna od njegovih poznatih slika je i cipela s nožnim prstima, kao taze proizvedena kod ser Bouna – Auzonija kaže: *varate se, odelo čini čoveka!* Bounova garderoba je simbol: to su koža, krv i meso pravljeni tačno za tebe, to je tvoj život. Ponekad (recimo, jednom godišnje), postaneš svestan da se ugnjilio. Avaj, promene su stresne, veli gospođica Klareta. Nije li lakše zaboraviti, baš kao Dilan, tu kratku ekskurziju u samospoznaju i onda nastaviti iste dane u istoj koži, isti ti? A nije mrtav samo Bog, nego i Đavo: sve što pokojnom Bounu koze prišapnu jesu vaše fizičke mere, i on je savršen u svom poslu, konstatuje K, baš zato što nije živ, što ne misli; vaša koža nije rezultat promišljaja više sile, nego njene mrtve nasumičnosti. Svojom pomirenošću samo olakšavate i sebi i višim silama. Izleti su samo izleti, naše pomirenosti vrte nas trajno oko prsta.

Da, dan je uveliko tu; šaljem ovaj tekst redakciji, odande mi stiže nova epizoda regularne serije na korekturu. O tome ti pričam.

Marko Šelić

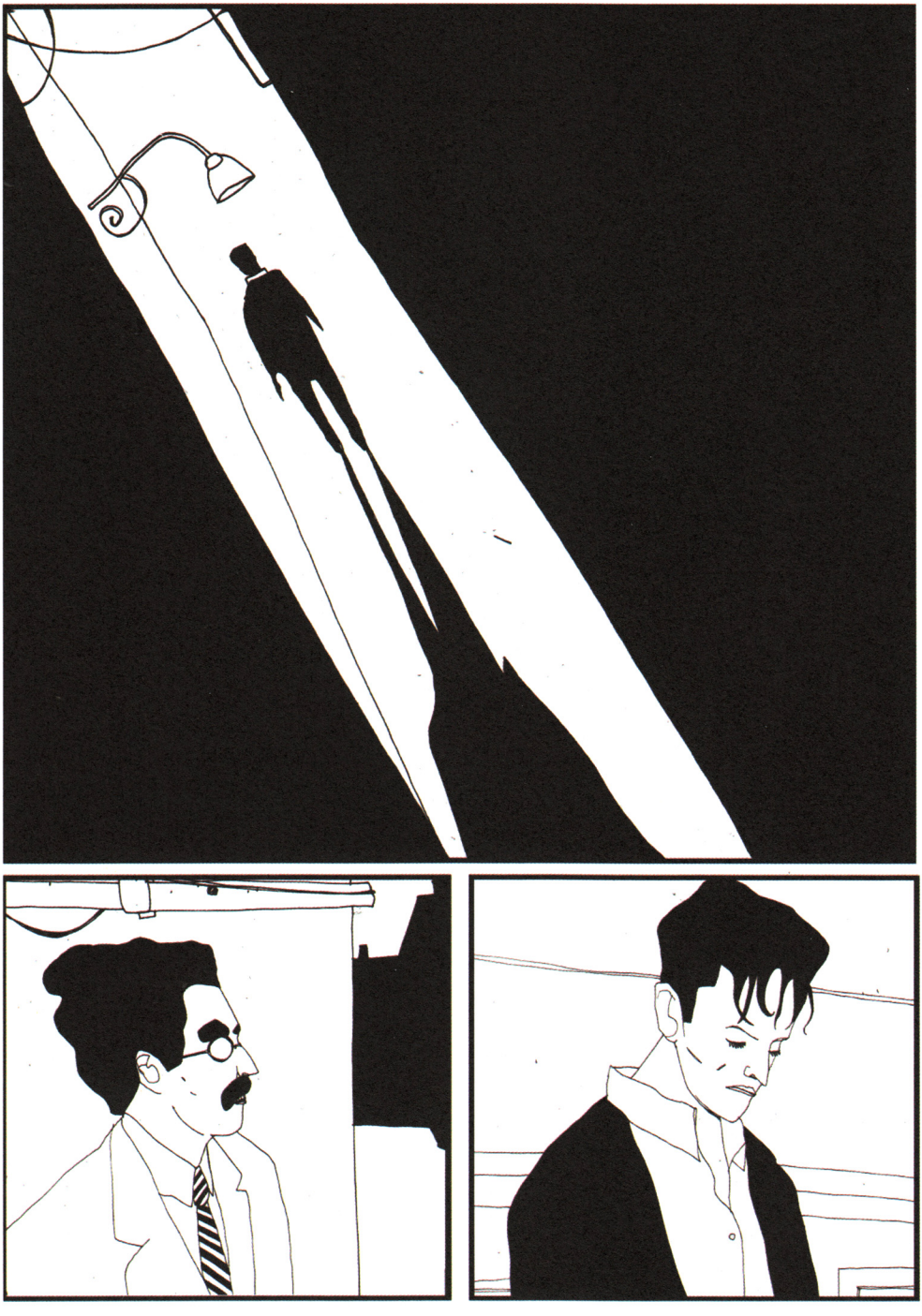

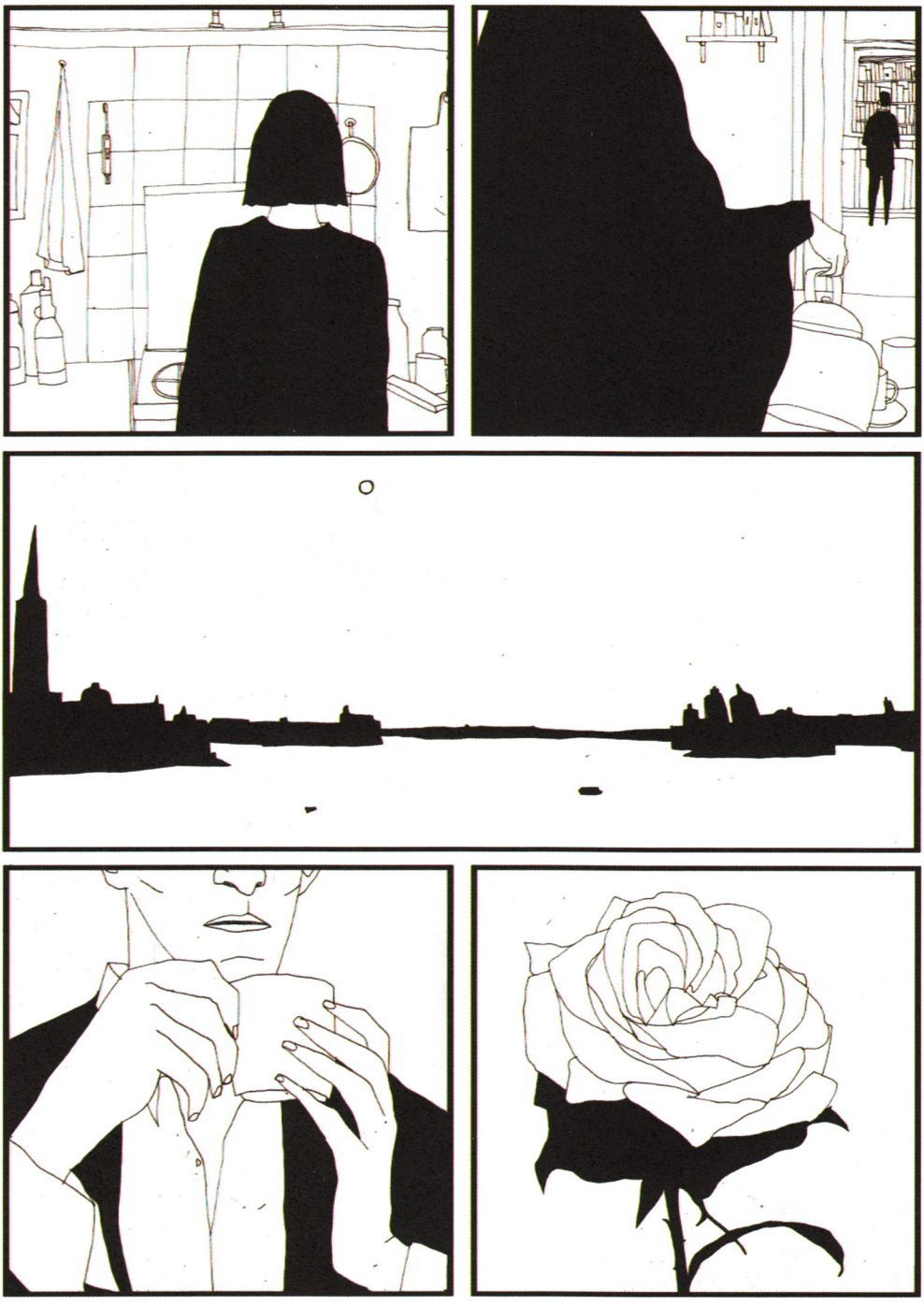

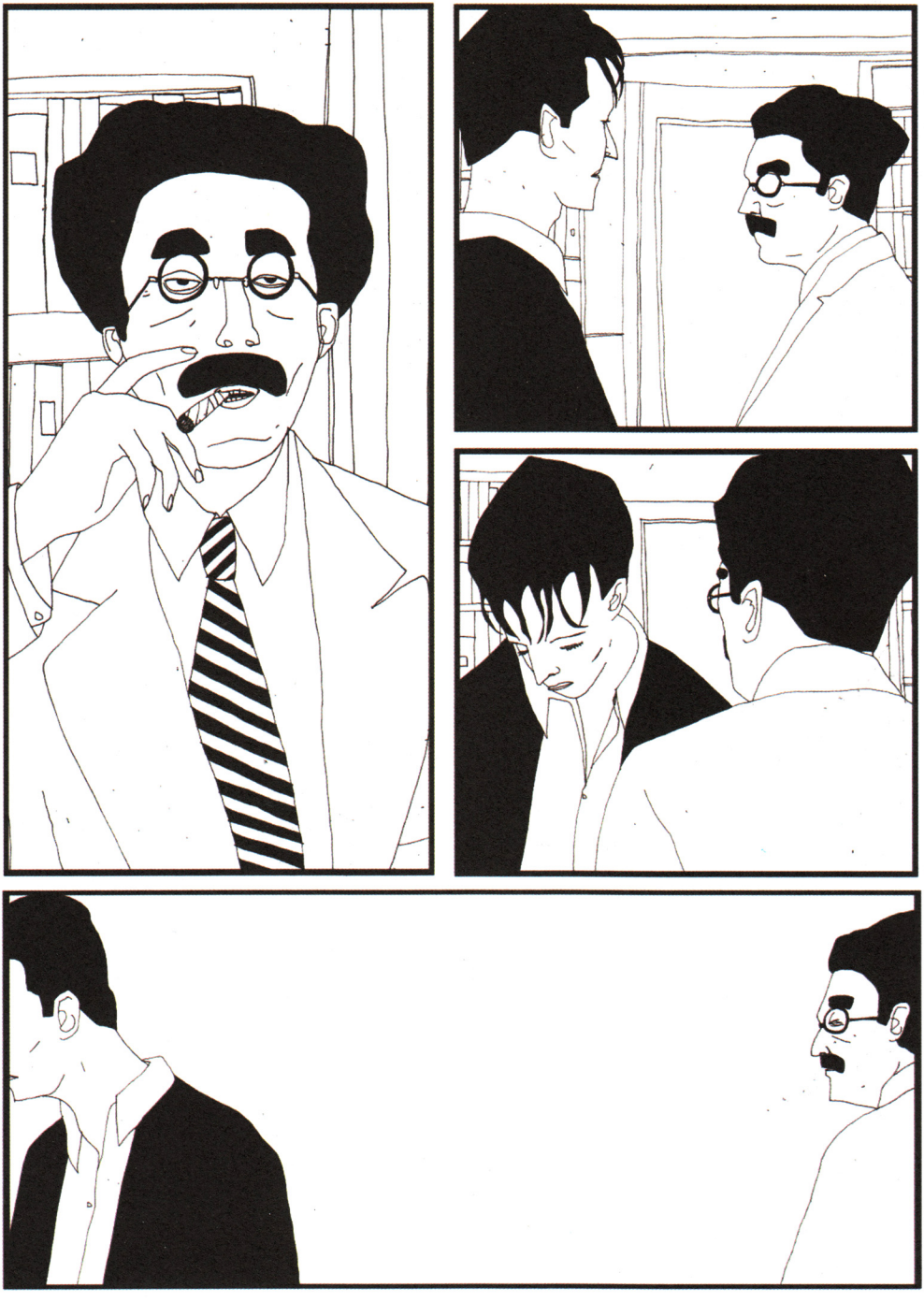

U SLEDEĆEM BROJU:

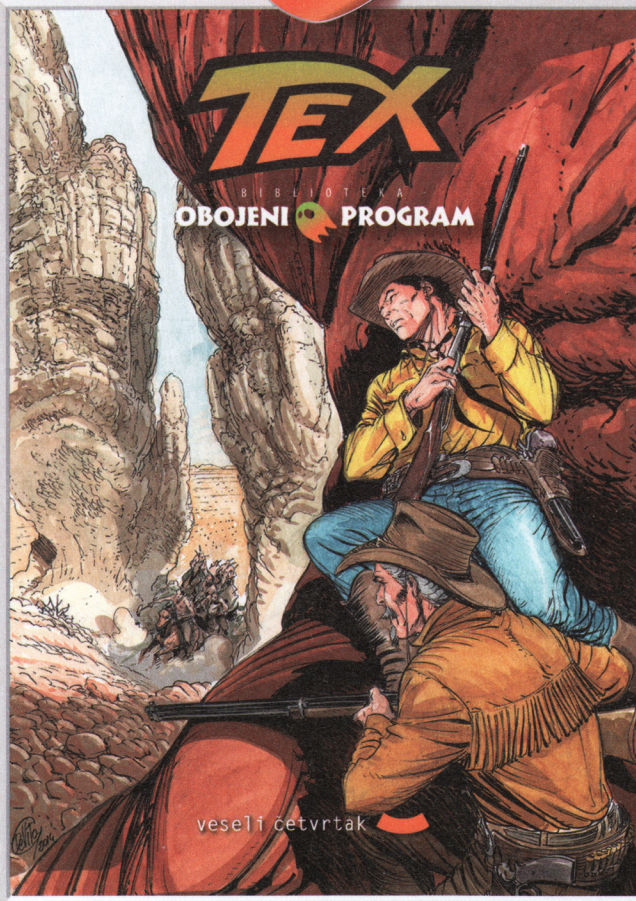

Sva izdanja edicije Veseli četvrtak možete naručiti preko našeg Kluba čitalaca (011/2710-488 i klubcitalaca@veselicetvrtak.com) ili ih kupiti u maloprodajnim objektima TRAFIKA i knjižarama DARKWOOD i ALAN FORD.

DYLAN DOG

BIBLIOTEKA

OBOJENI PROGRAM

106 STRANA
3 CELE PRIČE

SER BOUN

Jednog prividno običnog dana, Dilan Dog otvara svoj ormar i shvata da mu je odevna kombinacija – trula. Ne, nije žargon: stvarno je trula, jer je napravljena od... mesa?! Čitali ste više priča o tome zašto je istraživač noćnih mora uvek isto obučen. Nedostaje vam samo ova, najbolja.

GRIC GRIC

Dilan i njegova devojka žive zajedno, ali protiv svoje volje dobijaju posve neobičnog „kućnog ljubimca": nezgrapnog demona teškog kao tuč, kao tumor na njihovoj (skladnoj?) vezi, pride nezajažljivo gladnog. Može li se živeti s njim?

KLAUSTROFOBIJA

U mraku je šuma, u šumi presahli bunar, u bunaru Dilan Dog. Ko ga je bacio unutra? Zašto je tu? Ima li spasa? Možda, ali našeg junaka pre toga očekuje ozbiljan i najmučniji od svih razgovora: onaj sa sobom.

9 788663 610392

www.veselicetvrtak.com